



HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-02/23-01/68

URBROJ: 65-23-2

Zagreb, 13. srpnja 2023.

P.Z. br. 535

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članaka 178. i 192., a u vezi s člankom 207.a Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Konačni prijedlog zakona o potvrđivanju Konvencije između Republike Hrvatske i Kneževine Andore o uklanjanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu te sprječavanju porezne utaje i izbjegavanja plaćanja poreza*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 13. srpnja 2023. godine.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra financija dr. sc. Marka Primorca i državne tajnike Zdravka Zrinušića, Stipu Župana i dr. sc. Davora Zoričića.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković



VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/22-11/17
URBROJ: 50301-05/16-23-13

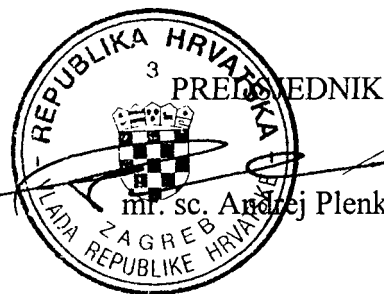
Zagreb, 13. srpnja 2023.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Konačni prijedlog zakona o potvrđivanju Konvencije između Republike Hrvatske i Kneževine Andore o uklanjanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu te sprječavanju porezne utaje i izbjegavanja plaćanja poreza

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. – pročišćeni tekst i 5/14. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 207.a Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 123/20.), Vlada Republike Hrvatske podnosi Konačni prijedlog zakona o potvrđivanju Konvencije između Republike Hrvatske i Kneževine Andore o uklanjanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu te sprječavanju porezne utaje i izbjegavanja plaćanja poreza.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra financija dr. sc. Marka Primorca i državne tajnike Zdravka Zrinušića, Stipu Župana i dr. sc. Davora Zoričića.



3
PREDSJEDNIK
mr. sc. Andrej Plenković

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU
KONVENCIJE IZMEĐU REPUBLIKE HRVATSKE I KNEŽEVINE ANDORE O
UKLANJANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA POREZIMA NA DOHODAK I
NA IMOVINU TE SPRJEČAVANJU POREZNE UTAJE I IZBJEGAVANJA
PLAĆANJA POREZA

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU
KONVENCIJE IZMEĐU REPUBLIKE HRVATSKE I KNEŽEVINE ANDORE O
UKLANJANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA POREZIMA NA DOHODAK I
NA IMOVINU TE SPRJEČAVANJU POREZNE UTAJE I IZBJEGAVANJA
PLAĆANJA POREZA**

I. USTAVNA OSNOVA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o potvrđivanju Konvencije između Republike Hrvatske i Kneževine Andore o uklanjanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu te sprječavanju porezne utaje i izbjegavanja plaćanja poreza (u daljnjem tekstu: Konvencija) sadržana je u odredbi članka 140. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. – pročišćeni tekst i 5/14. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I CILJ KOJI SE DONOŠENJEM ZAKONA ŽELI POSTIĆI

Republika Hrvatska primjenjuje 66 ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, a pregovori za sklapanje novih ugovora s nizom država su u tijeku. Polazna osnova za pregovore pri sklapanju ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu kao i u većini država jesu vlastiti modeli koje svaka država izrađuje prema vlastitoj poreznoj politici, a temelje se na Modelu ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu Organizacije za gospodarsku suradnju i razvoj (OECD) te Ujedinjenih naroda (UN).

Republika Hrvatska obvezala se da će primjenjivati međunarodne ugovore koje je sklopila ili kojima je pristupila bivša SFRJ, ako nisu u suprotnosti s Ustavom Republike Hrvatske i pravnim poretkom Republike Hrvatske. Republika Hrvatska je s nizom država postigla sporazum da se na temelju sukcesije nastave primjenjivati ugovori o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja koje su te države sklopile s bivšom SFRJ (primjerice Finska, Norveška i Švedska) do sklapanja novih ugovora.

Konvencija je potpisana u Washingtonu 14. listopada 2022. Potpisivanje Konvencije samo je nužan slijed ukupnih aktivnosti koje Republika Hrvatska poduzima glede povećanja stupnja međusobne gospodarske suradnje između Republike Hrvatske i Kneževine Andore.

III. OSNOVNA PITANJA KOJA SE PREDLAŽU UREDITI ZAKONOM

Ovim Zakonom potvrđuje se Konvencija kako bi njene odredbe, u smislu članka 141. Ustava Republike Hrvatske, postale dio unutarnjeg pravnog poretka Republike Hrvatske.

Konvencijom se uređuju načini izbjegavanja dvostrukog oporezivanja dohotka i dobiti. U uvodnom dijelu Konvencije sadržane su definicije pojmova koji se spominju u ostalim odredbama Konvencije. Jedna od najvažnijih jest definicija rezidenta, pomoću koje se izbjegava dvostruko oporezivanje hrvatskih rezidenata, ali i sprječava izbjegavanje plaćanja poreza na dohodak i dobit. Konvencijom se hrvatskim građevinskim i sličnim poduzećima omogućuje da ne plaćaju porez na dobit u Kneževini Andori, ako ti radovi traju kraće od 12

mjeseci. Oporezivanje dobiti od poslovanja općenito vrši država rezidentnosti društva, osim u slučajevima postojanja stalne poslovne jedinice. Isto tako, Konvencijom se omogućuje hrvatskim društvima koja obavljaju međunarodni prijevoz robe između Republike Hrvatske i Kneževine Andore plaćanje poreza na ostvarenu dobit isključivo u Republici Hrvatskoj. Konvencijom se snižavaju stope za pasivni dohodak u odnosu na postojeće stope propisane domaćim zakonima, tako da se dividende, kamate i naknade za autorska prava oporezuju stopom od 5% na izvoru. Konvencija uređuje i opća pravila protiv izbjegavanja plaćanja poreza. Postupak zajedničkog dogovaranja predstavlja mogućnost da se o svakom problemu i nastalom ili prijetećem slučaju dvostrukog oporezivanja države direktno dogovaraju, bez sudjelovanja diplomatskih tijela što će pridonijeti ubrzanju rješavanja problema. Konvencijom je uređena razmjena obavijesti između Republike Hrvatske i Kneževine Andore koja predstavlja efikasno sredstvo u borbi protiv izbjegavanja plaćanja poreza. Protokolom uz Konvenciju uređeno je pitanje investicijskih fondova, mirovinskih fondova i neprofitnih udruga koji se definiraju se kao rezidenti za potrebe Konvencije te kao takvi koriste pogodnosti Konvencije.

IV. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna financijska sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

V. ZAKONI KOJIMA SE POTVRĐUJU MEĐUNARODNI UGOVORI

Temelj za donošenje ovoga Zakona nalazi se u članku 207.a Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 123/20.), prema kojemu se zakoni kojima se, u skladu s Ustavom Republike Hrvatske, potvrđuju međunarodni ugovori donose u pravilu u jednom čitanju, a postupak donošenja pokreće se podnošenjem konačnog prijedloga zakona o potvrđivanju međunarodnog ugovora.

Donošenje ovoga Zakona pretpostavka je za ispunjenje formalno-pravnih pretpostavki kako bi Konvencija stupila na snagu.

Naime, s obzirom na razloge navedene u točkama II. i III. ovoga Konačnog prijedloga zakona te s obzirom da je za provedbu dogovorenih mehanizama iz Konvencije i radi intenziviranja gospodarske suradnje između Republike Hrvatske i Kneževine Andore potrebno što skorije stvoriti uvjete za stupanje Konvencije na snagu, kao i uzimajući u obzir da je Kneževina Andora već okončala svoje unutarnje pravne postupke i o tome diplomatskim putem obavijestila hrvatsku stranu, ocjenjuje se da postoji interes da Republika Hrvatska što skorije okonča svoj unutarnji pravni postupak, kako bi se stvorile pretpostavke da Konvencija, u skladu sa svojim odredbama, u odnosima dviju država stupi na snagu.

S obzirom na prirodu postupka potvrđivanja međunarodnih ugovora, kojima država i formalno izražava spremnost da bude vezana već potpisanim međunarodnim ugovorom, kao i na činjenicu da u ovoj fazi postupka u pravilu nisu moguće izmjene ili dopune teksta međunarodnog ugovora, predlaže se da se ovaj Konačni prijedlog zakona raspraviti i prihvatiti u jednom čitanju.

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU
KONVENCIJE IZMEĐU REPUBLIKE HRVATSKE I KNEŽEVINE ANDORE O
UKLANJANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA POREZIMA NA DOHODAK I
NA IMOVINU TE SPRJEČAVANJU POREZNE UTAJE I IZBJEGAVANJA
PLAĆANJA POREZA**

Članak 1.

Potvrđuje se Konvencija između Republike Hrvatske i Kneževine Andore o uklanjanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu te sprječavanju porezne utaje i izbjegavanja plaćanja poreza, potpisana u Washingtonu 14. listopada 2022. u izvorniku na hrvatskom, katalonskom i engleskom jeziku.

Članak 2.

Tekst Konvencije iz članka 1. ovoga Zakona, u izvorniku na hrvatskom jeziku, glasi:

**KONVENCIJA
IZMEĐU
REPUBLIKE HRVATSKE
I
KNEŽEVINE ANDORE
O UKLANJANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA
POREZIMA NA DOHODAK I NA IMOVINU TE SPRJEČAVANJU
POREZNE UTAJE I IZBJEGAVANJA PLAĆANJA POREZA**

Republika Hrvatska i Kneževina Andora,

želeći unaprijediti svoj gospodarski odnos i poboljšati svoju suradnju u području poreza,

namjeravajući sklopiti Konvenciju o uklanjanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu bez stvaranja mogućnosti za neoporezivanje ili umanjeno oporezivanje putem porezne utaje ili izbjegavanja plaćanja poreza (uključujući putem sporazuma koji se sklapaju s ciljem ostvarivanja olakšica u ovoj Konvencije za neizravnu korist rezidenata trećih država),

sporazumjele su se kako slijedi:

Članak 1.
OSOBE NA KOJE SE PRIMJENJUJE KONVENCIJA

1. Ova Konvencija primjenjuje se na osobe koje su rezidenti jedne ili objiju država ugovornica.
2. Za potrebe ove Konvencije, dohodak koji je ostvaren od strane ili putem subjekta ili aranžmana koji se smatra u cijelosti ili djelomično porezno transparentnim prema poreznim propisima bilo koje države ugovornice smatra se dohotkom rezidenta države ugovornice, ali samo u mjeri u kojoj se dohodak, u svrhu oporezivanja od strane te države ugovornice, smatra dohotkom rezidenta te države ugovornice.
3. Ova Konvencija ne utječe na pravo države ugovornice da oporezuje svoje rezidente, osim u pogledu povlastica koje se dodjeljuju prema stavku 3. članka 7., stavku 2. članka 9. i člancima 18., 19., 22., 23., 24. i 26.

Članak 2.
POREZI NA KOJE SE PRIMJENJUJE KONVENCIJA

1. Ova se Konvencija primjenjuje na poreze na dohodak i na imovinu koji su uvedeni u ime države ugovornice ili njezine političke podjedinice ili lokalne vlasti, neovisno o načinu na koji se ubiru.
2. Porezima na dohodak i na imovinu smatraju se svi porezi uvedeni na ukupni dohodak, na ukupnu imovinu, ili na dijelove dohotka ili imovine, uključujući poreze na dobitke od otuđenja pokretnina ili nekretnina, poreze na ukupne iznose nadnica ili plaća koje isplaćuju poduzeća, kao i poreze na porast vrijednosti imovine.
3. Postojeći porezi na koje se primjenjuje ova Konvencija su:
 - a) u Republici Hrvatskoj:
 - (i) porez na dobit;
 - (ii) porez na dohodak;
 - (iii) prirez porezu na dohodak i svaki drugi dodatak koji se ubire na jedan od ovih poreza;(u daljnjem tekstu „hrvatski porez“);
 - b) u Kneževini Andori:
 - (i) porez na dobit (impost sobre societats);
 - (ii) porez na dohodak (impost sobre la renda de les persones físiques);
 - (iii) porez na dohodak za porezne nerezidente (impost sobre la renda dels no residents fiscals);
 - (iv) porez koji se plaća na povećanje vrijednosti nekretnina (impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries);(u daljnjem tekstu „andorski porez“).
4. Ova Konvencija primjenjuje se također na bilo koje iste ili bitno slične poreze koji se uvedu nakon datuma potpisivanja Konvencije uz ili umjesto postojećih poreza. Nadležna tijela država ugovornica obavješćuju jedno drugo o svim bitnim promjenama u njihovim poreznim propisima.

Članak 3. OPĆE DEFINICIJE

1. Za potrebe ove Konvencije, osim ako kontekst ne zahtijeva drukčije:
 - a) izraz „Hrvatska“ označava državno područje Republike Hrvatske kao i ona područja mora koja se nastavljaju na vanjsku granicu teritorijalnog mora, uključujući morsko dno i njegovo podzemlje, na kojima Republika Hrvatska u skladu s međunarodnim pravom i propisima Republike Hrvatske vrši svoja suverena prava i jurisdikciju;
 - b) izraz „Andora“ označava Kneževinu Andoru i, kada se koristi u zemljopisnom smislu, označava državno područje Kneževine Andore;
 - c) izrazi „država ugovornica“ i „druga država ugovornica“ označavaju Hrvatsku ili Andoru, ovisno o kontekstu;
 - d) izraz „osoba“ uključuje fizičku osobu, društvo i bilo koju drugu skupinu osoba;
 - e) izraz „društvo“ označava svaku pravnu osobu ili svaki subjekt koji se u svrhe oporezivanja smatra pravnom osobom;
 - f) izraz „poduzeće“ primjenjuje se na obavljanje bilo kojeg poslovanja;
 - g) izrazi „poduzeće države ugovornice“ i „poduzeće druge države ugovornice“ označavaju poduzeće kojim upravlja rezident države ugovornice odnosno poduzeće kojim upravlja rezident druge države ugovornice;
 - h) izraz „međunarodni promet“ označava svaki prijevoz brodom ili zrakoplovom osim ako se prijevoz brodom ili zrakoplovom obavlja samo između mjesta u državi ugovornici i poduzeće koje upravlja brodom ili zrakoplovom nije poduzeće te države ugovornice;
 - i) izraz „nadležno tijelo“ označava:
 - (i) u Hrvatskoj, ministra financija ili njegovog ovlaštenog predstavnika; i
 - (ii) u Andori, ministra nadležnog za financije ili njegovog ovlaštenog predstavnika;
 - j) izraz „državljanin“, u odnosu na državu ugovornicu, označava:
 - (i) svaku fizičku osobu koja ima državljanstvo te države ugovornice; i
 - (ii) svaku pravnu osobu, partnerstvo ili udruženje koji svoj pravni položaj izvode iz propisa koji su na snazi u toj državi ugovornici;
 - k) izraz „poslovanje“ uključuje pružanje profesionalnih usluga i drugih aktivnosti neovisnog karaktera.
2. U pogledu primjene ove Konvencije u bilo koje doba od strane države ugovornice, svaki izraz koji nije njome određen, osim ako kontekst ne zahtijeva drukčije ili se nadležna tijela dogovore o drugom značenju sukladno odredbama članka 24., ima značenje koje on u to doba ima prema pravu te države ugovornice za potrebe poreza na koje se Konvencija primjenjuje, a svako značenje prema primjenjivim poreznim propisima te države ugovornice prevladavat će nad značenjem koje je tom izrazu dodijeljeno prema drugim propisima te države ugovornice.

Članak 4. REZIDENT

1. Za potrebe ove Konvencije, izraz „rezident države ugovornice“ označava svaku osobu koja, prema propisima te države ugovornice, u njoj podliježe oporezivanju na temelju svog prebivališta, boravišta, mjesta uprave ili bilo kojeg drugog obilježja slične naravi, i također uključuje tu državu ugovornicu i bilo koju njezinu političku podjedinicu ili lokalnu vlast. Međutim, ovaj izraz ne uključuje bilo koju osobu koja u toj državi ugovornici podliježe oporezivanju samo u pogledu dohotka iz izvora u toj državi ugovornici ili imovine koja se u njoj nalazi.
2. Ako je, zbog odredaba stavka 1., fizička osoba rezident obiju država ugovornica, tada se njezin pravni položaj određuje kako slijedi:
 - a) smatra se rezidentom samo one države ugovornice u kojoj ima prebivalište koje joj je na raspolaganju; ako ima prebivalište koje joj je na raspolaganju u objema državama ugovornicama, smatra se rezidentom samo one države ugovornice s kojom ima bliže osobne i gospodarske veze (središte životnih interesa);
 - b) ako se ne može odrediti država ugovornica u kojoj ima središte životnih interesa, ili ako ni u jednoj državi ugovornici nema prebivalište koje joj je na raspolaganju, smatra se rezidentom samo one države ugovornice u kojoj ima uobičajeno boravište;
 - c) ako ima uobičajeno boravište u objema državama ugovornicama ili ga nema ni u jednoj od njih, smatra se rezidentom samo one države ugovornice čiji je državljanin;
 - d) ako je državljanin obiju država ugovornica ili niti jedne od njih, nadležna tijela država ugovornica rješavaju pitanje zajedničkim dogovorom.
3. Ako je, zbog odredaba stavka 1., osoba koja nije fizička osoba rezident obiju država ugovornica, tada se smatra rezidentom samo one države ugovornice u kojoj se nalazi njezino mjesto stvarne uprave.

Članak 5. STALNA POSLOVNA JEDINICA

1. Za potrebe ove Konvencije, izraz „stalna poslovna jedinica“ označava stalno mjesto poslovanja putem kojega se poslovanje poduzeća obavlja u cijelosti ili djelomično.
2. Izraz „stalna poslovna jedinica“ uključuje posebno:
 - a) mjesto uprave;
 - b) podružnicu;
 - c) ured;
 - d) tvornicu;
 - e) radionicu;
 - f) rudnik, naftni ili plinski izvor, kamenolom ili bilo koje drugo mjesto crpljenja prirodnih bogatstava; i

- g) poljoprivredno, stočarsko ili šumsko iskorištavanje.
3. Gradilište ili građevinski ili montažni projekt čini stalnu poslovnu jedinicu samo ako traje dulje od dvanaest mjeseci.
4. Neovisno o prethodnim odredbama ovog članka, neće se smatrati da izraz „stalna poslovna jedinica“ uključuje:
- korištenje objekata isključivo u svrhu uskladištenja, izlaganja ili isporuke dobara ili roba koji pripadaju poduzeću;
 - održavanje zaliha dobara ili roba koje pripadaju poduzeću isključivo u svrhu uskladištenja, izlaganja ili isporuke;
 - održavanje zaliha dobara ili roba koje pripadaju poduzeću isključivo u svrhu prerade koju obavlja drugo poduzeće;
 - održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu kupnje dobara ili roba ili u svrhu prikupljanja podataka za poduzeće;
 - održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu obavljanja, za poduzeće, bilo koje druge aktivnosti;
 - održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo zbog bilo koje kombinacije aktivnosti spomenutih u podstavcima od a) do e),
pod uvjetom da je ta aktivnost ili u slučaju podstavka f), ukupna aktivnost stalnog mjesta poslovanja pripreme ili pomoćne naravi.
5. Stavak 4. ne primjenjuje se kada stalno mjesto poslovanja koristi ili održava poduzeće ako isto poduzeće ili usko povezano poduzeće obavlja poslovanje na istom mjestu ili na drugom mjestu u istoj državi ugovornici i:
- to mjesto ili drugo mjesto čine stalnu poslovnu jedinicu poduzeća ili usko povezanog poduzeća prema odredbama ovog članka; ili
 - ukupna aktivnost koja proizlazi iz kombinacije djelatnosti koje obavljaju dva poduzeća na istom mjestu ili isto poduzeće ili usko povezana poduzeća na dva mjesta, nije pripreme ili pomoćne naravi,
pod uvjetom da poslovne djelatnosti koje obavljaju dva poduzeća na istom mjestu ili isto poduzeće ili usko povezana poduzeća na dva mjesta predstavljaju nadopunjujuće funkcije koje su dio jedinstvenog poslovanja.
6. Neovisno o odredbama stavaka 1. i 2., ali sukladno odredbama stavka 7., kada osoba djeluje u državi ugovornici u ime poduzeća te, pri tome, uobičajeno sklapa ugovore ili uobičajeno ima glavnu ulogu u postupku sklapanja ugovora koji se rutinski sklapaju bez značajne preinake od strane poduzeća, te se ti ugovori sklapaju:
- u ime poduzeća, ili
 - za prijenos vlasništva, ili za dodjeljivanje prava na korištenje, imovine koju posjeduje to poduzeće ili za koju to poduzeće ima pravo korištenja, ili
 - za pružanje usluga od strane tog poduzeća,
- smatra se da to poduzeće ima stalnu poslovnu jedinicu u toj državi ugovornici u pogledu svih djelatnosti koje ta osoba poduzima za poduzeće, osim ako djelatnosti te osobe nisu ograničene na one navedene u stavku 4. koje, ako bi se obavljale putem stalnog mjesta

poslovanja (osim stalnog mjesta poslovanja na koji se primjenjuje stavak 5.), ne bi to stalno mjesto poslovanja činile stalnom poslovnom jedinicom prema odredbama tog stavka.

7. Stavak 6. ne primjenjuje se ako osoba koja djeluje u državi ugovornici u ime poduzeća druge države ugovornice posluje u prvospomenutoj državi ugovornici kao zastupnik sa samostalnim statusom i djeluje za poduzeće u okviru tog redovitog poslovanja. Međutim, ako osoba djeluje isključivo ili gotovo isključivo u ime jednog ili više poduzeća s kojima je usko povezana, ta se osoba ne smatra zastupnikom sa samostalnim statusom u smislu ovog stavka u pogledu bilo kojeg takvog poduzeća.
8. Činjenica da društvo koje je rezident države ugovornice kontrolira ili je kontrolirano od strane društva koje je rezident druge države ugovornice, ili koje obavlja svoju djelatnost u toj drugoj državi ugovornici (putem stalne poslovne jedinice ili na drugi način), sama po sebi ne znači da se jedno društvo smatra stalnom poslovnom jedinicom drugog.
9. Za potrebe ovog članka, osoba ili poduzeće je usko povezano s poduzećem ako, na temelju svih bitnih činjenica i okolnosti, jedno ima kontrolu nad drugim ili su oboje pod kontrolom istih osoba ili poduzeća. U svakom slučaju, osoba ili poduzeće se smatra usko povezanim s poduzećem ako jedno izravno ili neizravno posjeduje više od 50 posto stvarnog udjela u drugom (ili, u slučaju društva, više od 50 posto ukupnog glasačkog prava i vrijednosti dionica društva ili stvarnog vlasničkog udjela u društvu) ili ako druga osoba ili poduzeće izravno ili neizravno posjeduje više od 50 posto stvarnog udjela (ili, u slučaju društva, više od 50 posto ukupnog glasačkog prava i vrijednosti dionica društva ili stvarnog vlasničkog udjela u društvu) u osobi i poduzeću ili u dva poduzeća.

Članak 6.

DOHODAK OD NEKRETNINA

1. Dohodak koji rezident države ugovornice ostvari od nekretnina (uključujući dohodak od poljoprivrede ili šumarstva) smještenih u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Izraz „nekretnina“ ima značenje koje ima prema propisima države ugovornice u kojoj se predmetna imovina nalazi. U taj su izraz u svakom slučaju uključeni i pripaci nekretnine, stoka i oprema koji se koriste u poljoprivredi i šumarstvu, prava na koja se primjenjuju odredbe općih propisa o zemljišnom vlasništvu, plodouživanje nekretnina te prava na isplate u promjenjivom ili utvrđenom iznosu kao naknade za iskorištavanje ili pravo na iskorištavanje rudnih nalazišta, izvora i drugih prirodnih bogatstava; brodovi i zrakoplovi ne smatraju se nekretninama.
3. Odredbe stavka 1. primjenjuju se na dohodak koji potječe od izravnog iskorištavanja, davanja u zakup ili najam te korištenja nekretnina na svaki drugi način.
4. Odredbe stavaka 1. i 3. primjenjuju se također na dohodak od nekretnina poduzeća.

Članak 7. DOBIT OD POSLOVANJA

1. Dobit poduzeća države ugovornice oporezuje se samo u toj državi ugovornici, osim ako poduzeće posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi. Ako poduzeće posluje na taj način, dobit koja se može pripisati toj stalnoj poslovnoj jedinici u skladu s odredbama stavka 2., može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Za potrebe ovog članka i članka 22., dobit koja se u svakoj od država ugovornica može pripisati stalnoj poslovnoj jedinici iz stavka 1., je dobit koju bi mogla ostvariti, posebice u svom poslovanju s drugim dijelovima poduzeća, kao da je zasebno ili nezavisno poduzeće koje se bavi istim ili sličnim poslovanjem pod istim ili sličnim uvjetima, uzimajući u obzir izvršene funkcije, korištenu imovinu i predviđene rizike poduzeća putem stalne poslovne jedinice i putem drugih dijelova poduzeća.
3. Ako, u skladu sa stavkom 2., država ugovornica uskladi dobit koja se može pripisati stalnoj poslovnoj jedinici poduzeća jedne od država ugovornica i u skladu s time oporezuje dobit poduzeća na koju je obračunat porez u drugoj državi ugovornici, druga država ugovornica poduzima, u mjeri koja je potrebna za uklanjanje dvostrukog oporezivanja te dobiti, odgovarajuće usklađenje iznosa poreza koji je obračunat na tu dobit. Pri utvrđivanju takvog usklađenja, nadležna tijela država ugovornica međusobno se, prema potrebi, savjetuju.
4. Ako dobit uključuje dijelove dohotka koji su na poseban način uređeni u drugim člancima ove Konvencije, tada na odredbe tih članaka neće utjecati odredbe ovog članka.

Članak 8. MEĐUNARODNI BRODSKI I ZRAČNI PRIJEVOZ

1. Dobit poduzeća države ugovornice od korištenja brodova i zrakoplova u međunarodnom prometu oporezuje se samo u toj državi ugovornici.
2. Odredbe stavka 1. primjenjuju se i na dobit od sudjelovanja u udruženju, zajedničkom poslovanju ili u nekoj međunarodnoj poslovnoj agenciji.

Članak 9. POVEZANA PODUZEĆA

1. Ako
 - a) poduzeće države ugovornice sudjeluje izravno ili neizravno u upravi, kontroli ili imovini poduzeća druge države ugovornice, ili
 - b) iste osobe sudjeluju izravno ili neizravno u upravi, nadzoru ili imovini poduzeća države ugovornice i poduzeća druge države ugovornice,i ako su u oba slučaja utvrđeni ili nametnuti uvjeti između dva poduzeća u njihovim trgovačkim ili financijskim odnosima koji se razlikuju od onih koji bi bili dogovoreni

između samostalnih poduzeća, tada se bilo koja dobit koju bi, da nema navedenih uvjeta, jedno od poduzeća ostvarilo, no zbog navedenih uvjeta nije je ostvarilo, može uključiti u dobit tog poduzeća i sukladno tome oporezivati.

2. Ako država ugovornica u dobit poduzeća te države ugovornice uključi - i sukladno tome oporezuje - dobit na koju je poduzeću druge države ugovornice već obračunat porez u toj drugoj državi ugovornici i takva uključena dobit je dobit za koju prvospomenuta država ugovornica tvrdi da je dobit koju bi poduzeće prvospomenute države ugovornice ostvarilo da su uvjeti dogovoreni između ta dva poduzeća bili jednaki onima koje bi dogovorila samostalna poduzeća, tada ta druga država ugovornica na odgovarajući način usklađuje iznos poreza koji je u njoj obračunat na tu dobit. Pri utvrđivanju takvog usklađenja, trebaju se uzeti u obzir druge odredbe ove Konvencije te se nadležna tijela država ugovornica, prema potrebi, međusobno savjetuju.

Članak 10. DIVIDENDE

1. Dividende koje isplaćuje društvo, koje je rezident države ugovornice, rezidentu druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Međutim, dividende koje isplaćuje društvo, koje je rezident države ugovornice, mogu se također oporezivati u toj državi ugovornici sukladno propisima te države ugovornice, ali ako je stvarni korisnik dividendi rezident druge države ugovornice, tada tako utvrđen porez ne smije biti veći od 5 posto bruto iznosa dividendi.

Ovaj stavak ne utječe na oporezivanje dobiti društva iz koje se isplaćuju dividende.

3. Neovisno o odredbama stavaka 1. i 2. ovog članka, dividende koje isplaćuje rezident države ugovornice oporezivat će se samo u drugoj državi ugovornici ako je dividenda isplaćena toj drugoj državi ugovornici, njezinoj političkoj podjedinici ili lokalnoj vlasti, središnjoj banci te druge države ugovornice, financijskoj instituciji, investicijskom fondu ili mirovinskom fondu ili planu, ili bilo kojoj agenciji ili javnom tijelu u potpunom vlasništvu bilo kojeg od prethodno navedenih koji je rezident druge države ugovornice.
4. Izraz „dividende“, kako se koristi u ovom članku, označava dohodak od dionica, „jouissance“ dionica ili „jouissance“ prava, kukseva, osnivačkih udjela ili drugih korporativnih prava koja nisu potraživanje duga, sudjelovanje u dobiti, kao i dohodak od drugih prava koji podliježe istom načinu oporezivanja kao dohodak od dionica prema propisima države ugovornice čiji je rezident društvo koje vrši raspodjelu.
5. Odredbe stavaka 1., 2. i 3. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik dividendi, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici čiji je rezident društvo koje isplaćuje dividende putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, a pravo u vezi s kojim se dividende isplaćuju povezano je s takvom stalnom poslovnom jedinicom. U tom se slučaju primjenjuju odredbe članka 7.
6. Ako društvo koje je rezident države ugovornice ostvaruje dobit ili dohodak iz druge države ugovornice, ta druga država ugovornica ne može nametnuti nikakav porez na dividende koje plaća to društvo, osim ako te dividende nisu isplaćene rezidentu te druge države ugovornice ili ako je pravo u vezi s kojim se dividende isplaćuju stvarno povezano

sa stalnom poslovnom jedinicom koja se nalazi u toj drugoj državi ugovornici, niti može neraspodijeljenu dobit društva podvrgnuti oporezivanju na neraspodijeljenu dobit društva, pa čak ni onda ako se plaćene dividende ili neraspodijeljena dobit u cijelosti ili djelomično sastoje od dobiti ili dohotka nastalog u toj drugoj državi ugovornici.

Članak 11. KAMATA

1. Kamata nastala u državi ugovornici, a isplaćena rezidentu druge države ugovornice, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Međutim, kamata nastala u državi ugovornici može se također oporezivati u toj državi ugovornici sukladno propisima te države ugovornice, ali ako je stvarni korisnik kamate rezident druge države ugovornice, tako razrezan porez ne smije biti veći od 5 posto bruto-iznosa kamate.
3. Neovisno o odredbama stavaka 1. i 2. ovog članka, kamata nastala u državi ugovornici oporezivat će se samo u drugoj državi ugovornici ako je kamata isplaćena toj drugoj državi ugovornici, njezinoj političkoj podjedinici ili lokalnoj vlasti, središnjoj banci te druge države ugovornice, financijskoj instituciji, investicijskom fondu ili mirovinskom fondu ili planu, ili bilo kojoj agenciji ili javnom tijelu u potpunom vlasništvu bilo kojeg od prethodno navedenih koji je rezident druge države ugovornice.
4. Izraz „kamata“, kako se koristi u ovom članku, označava prihod od potraživanja svake vrste, bez obzira jesu li ta potraživanja osigurana zalogom ili ne, i bez obzira nose li ili ne pravo sudjelovanja u dobiti dužnika, a posebno prihod od vladinih vrijednosnica ili prihod od obveznica ili zadužnica, uključujući premije i nagrade u vezi s tim vrijednosnicama, obveznicama i zadužnicama. Zatezne kamate zbog kašnjenja pri isplati ne smatraju se kamatom u smislu ovog članka.
5. Odredbe stavaka 1., 2. i 3. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik kamate, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici u kojoj je ta kamata nastala, putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, a potraživanje na koje se plaća kamata stvarno je povezano s takvom stalnom poslovnom jedinicom. U tom se slučaju primjenjuju odredbe članka 7.
6. Smatra se da kamata nastaje u državi ugovornici kada je isplatitelj rezident te države ugovornice. Međutim, ako isplatitelj kamate, bez obzira je li rezident države ugovornice ili nije, u državi ugovornici ima stalnu poslovnu jedinicu u vezi s kojom je nastalo dugovanje na koje se kamata plaća, a takvu kamatu snosi ta stalna poslovna jedinica, tada se smatra da takva kamata nastaje u državi ugovornici u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica.
7. Ako je, zbog posebnog odnosa između isplatitelja i stvarnog korisnika ili između njih oboje i neke druge osobe, iznos kamate, uzimajući u obzir potraživanje za koje se ona plaća, veći od iznosa koji bi bio ugovoren između isplatitelja i stvarnog korisnika da nema takva odnosa, odredbe ovog članka primjenjuju se samo na zadnje spomenuti iznos. U tom slučaju višak plaćenog iznosa ostaje oporeziv sukladno propisima svake države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ove Konvencije.

Članak 12. **NAKNADE ZA AUTORSKA PRAVA**

1. Naknade za autorska prava nastale u državi ugovornici, a isplaćene rezidentu druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Međutim, naknade za autorska prava nastale u državi ugovornici mogu se također oporezivati u toj državi ugovornici sukladno propisima te države ugovornice, ali ako je stvarni korisnik naknada za autorska prava rezident druge države ugovornice, tako zaračunat porez ne smije biti veći od 5 posto bruto-iznosa naknada za autorska prava.
3. Izraz „naknade za autorska prava“, kako se koristi u ovom članku, označava plaćanja bilo koje vrste primljena kao naknade za korištenje, ili za pravo korištenja bilo kojeg autorskog prava na književno, umjetničko ili znanstveno djelo, uključujući kinematografske filmove, bilo kojeg patenta, zaštitnog znaka, nacрта ili modela, plana, tajne formule ili postupka, ili za obavijesti o industrijskom, komercijalnom ili znanstvenom iskustvu.
4. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik naknada za autorska prava, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici u kojoj nastaju naknade za autorska prava putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, a prava ili imovina temeljem kojih su isplaćene naknade za autorska prava stvarno su povezani s takvom stalnom poslovnom jedinicom. U tom se slučaju primjenjuju odredbe članka 7.
5. Smatra se da naknade za autorska prava nastaju u državi ugovornici kada je isplatiatelj rezident te države ugovornice. Međutim, ako isplatiatelj naknada za autorska prava, bez obzira je li rezident države ugovornice ili nije, u državi ugovornici ima stalnu poslovnu jedinicu u vezi s kojom je nastala obveza isplate naknada za autorska prava, a takve naknade za autorska prava snosi ta stalna poslovna jedinica, tada se smatra da takve naknade za autorska prava nastaju u državi ugovornici u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica.
6. Ako je, zbog posebnog odnosa između isplatiatelja i stvarnog korisnika ili između njih oboje i neke druge osobe, iznos naknada za autorska prava, uzimajući u obzir korištenje, pravo ili podatke za koje su one plaćene, veći od iznosa koji bi bio ugovoren između isplatiatelja i stvarnog korisnika da nema takva odnosa, odredbe ovog članka primjenjuju se samo na zadnje spomenuti iznos. U tom slučaju višak plaćenog iznosa ostaje oporeziv sukladno propisima svake države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ove Konvencije.

Članak 13. **DOBITAK OD OTUĐENJA IMOVINE**

1. Dobitak koju rezident države ugovornice ostvari od otuđenja nekretnina iz članka 6., a koje se nalaze u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Dobitak od otuđenja pokretnina, koje čine dio poslovne imovine stalne poslovne jedinice koju poduzeće države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici, uključujući dobit od

otuđenja takve stalne poslovne jedinice (same ili zajedno s cijelim poduzećem), može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

3. Dobitak koji poduzeće države ugovornice, koje koristi brodove ili zrakoplove u međunarodnom prometu, ostvari otuđenjem takvih brodova ili zrakoplova, ili pokretnina što služe za korištenje takvih brodova ili zrakoplova, oporezuje se samo u toj državi ugovornici.
4. Dobitak koji rezident države ugovornice ostvari od otuđenja dionica ili usporedivih udjela, kao što su udjeli u partnerstvu ili trustu, mogu se oporezivati u drugoj državi ugovornici ako, u bilo kojem razdoblju unutar 365 dana koje prethodi otuđenju, te dionice ili usporedivi udjeli ostvaruju više od 50 posto svoje vrijednosti izravno ili neizravno od nekretnina, kako su definirane u članku 6., koje se nalaze u toj drugoj državi ugovornici.
5. Dobit od otuđenja bilo koje imovine, osim one iz stavaka 1., 2., 3. i 4., oporezuje se samo u državi ugovornici čiji je otuđitelj rezident.

Članak 14.

DOHODAK OD NESAMOSTALNOG RADA

1. Sukladno odredbama članka 15., 17. i 18., plaće, nadnice i druga slična primanja, koje rezident države ugovornice ostvari nesamostalnim radom, oporezuju se samo u toj državi ugovornici, osim ako se nesamostalni rad obavlja u drugoj državi ugovornici. Ako se nesamostalni rad obavlja na taj način, takva primanja koja se od toga ostvaruju mogu se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Neovisno o odredbama stavka 1., primanja koja rezident države ugovornice ostvaruje od nesamostalnog rada obavljenog u drugoj državi ugovornici oporezuju se samo u prvospomenutoj državi ugovornici ako:
 - a) primatelj boravi u drugoj državi ugovornici u razdoblju ili razdobljima koja ukupno ne traju dulje od 183 dana u bilo kojem dvanaestomjesečnom razdoblju koje počinje ili završava u dotičnoj poreznoj godini, i
 - b) primanje isplati poslodavac koji nije rezident druge države ugovornice ili se ono isplati u njegovo ime, i
 - c) primanje ne tereti stalnu poslovnu jedinicu koju poslodavac ima u toj drugoj državi ugovornici.
3. Neovisno o prethodnim odredbama ovog članka, primanja koja ostvari rezident države ugovornice od nesamostalnog rada kao član stalne posade broda ili zrakoplova, što se obavlja na brodu ili zrakoplovu koji se koriste u međunarodnom prometu, osim na brodu ili zrakoplovu koji se koriste samo unutar druge države ugovornice, oporezuju se samo u prvospomenutoj državi ugovornici.

Članak 15.

NAKNADE ČLANOVA UPRAVE

Naknade članova uprave i druga slična plaćanja koja ostvari rezident države ugovornice u svojstvu člana uprave, ili sličnog tijela, društva koje je rezident druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

Članak 16. IZVOĐAČI I SPORTAŠI

1. Neovisno o odredbama članka 7. i 14., dohodak koji ostvari rezident države ugovornice kao izvođač, primjerice kao kazališni, filmski, radijski ili televizijski umjetnik, ili glazbenik, ili kao sportaš, od svojih osobnih aktivnosti kao takvih izvršenih u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Ako dohodak u pogledu osobnih aktivnosti izvršenih u svojstvu izvođača ili sportaša ne pripada izvođaču ili sportašu osobno, već nekoj drugoj osobi, taj se dohodak može, neovisno o odredbama članka 7. i 14., oporezivati u državi ugovornici u kojoj su aktivnosti izvođača ili sportaša izvršene.
3. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se na dohodak ostvaren od aktivnosti izvršenih u državi ugovornici od strane izvođača ili sportaša ako je posjet toj državi ugovornici u potpunosti ili većinom financiran iz javnih fondova druge države ugovornice ili njezinih političkih podjedinica ili lokalnih tijela. U tom slučaju, dohodak se oporezuje samo u državi ugovornici čiji je izvođač ili sportaš rezident.

Članak 17. MIROVINE

Sukladno odredbama stavka 2. članka 18., mirovine i druga slična primanja isplaćena rezidentu države ugovornice s obzirom na njegov prijašnji nesamostalni rad, oporezuju se samo u toj državi ugovornici.

Članak 18. DRŽAVNA SLUŽBA

1. a) Plaće, nadnice i druga slična primanja koje je država ugovornica ili njezina politička podjedinica ili lokalna vlast isplatila fizičkoj osobi za usluge pružene toj državi ugovornici ili političkoj podjedinici ili lokalnoj vlasti, oporezuju se samo u toj državi ugovornici.
b) Međutim, takve se plaće, nadnice i druga slična primanja oporezuju samo u drugoj državi ugovornici ako su usluge pružene u toj drugoj državi ugovornici i fizička osoba je rezident te druge države ugovornice koji:
(i) je državljanin te druge države ugovornice; ili
(ii) nije postao rezident te druge države ugovornice samo radi pružanja tih usluga.
2. a) Neovisno o odredbama stavka 1., mirovine i druga slična primanja isplaćena od strane, ili iz fondova osnovanih od strane, države ugovornice ili njezine političke podjedinice ili lokalne vlasti fizičkoj osobi za usluge pružene toj državi ugovornici ili političkoj podjedinici ili lokalnoj vlasti oporezuju se samo u toj državi ugovornici.

- b) Međutim, takve se mirovine i druga slična primanja oporezuju samo u drugoj državi ugovornici ako je fizička osoba rezident i državljanin te druge države ugovornice.
3. Odredbe članaka 14., 15., 16. i 17. primjenjuju se na plaće, nadnice, mirovine i druga slična primanja u pogledu usluga pruženih u vezi s poslovanjem države ugovornice ili njezine političke podjedinice ili lokalne vlasti.

Članak 19. STUDENTI

Plaćanja koja student ili vježbenik, koji jest ili je bio neposredno prije posjeta državi ugovornici rezident druge države ugovornice i koji boravi u prvospomenutoj državi ugovornici isključivo u svrhu svojeg obrazovanja ili usavršavanja, prima za potrebe svojeg uzdržavanja, obrazovanja ili usavršavanja, ne oporezuju se u toj državi ugovornici, pod uvjetom da takva plaćanja nastaju iz izvora izvan te države ugovornice.

Članak 20. OSTALI DOHODAK

1. Dijelovi dohotka rezidenta države ugovornice, bez obzira gdje su nastali, a koji nisu navedeni u prethodnim člancima ove Konvencije, oporezuju se samo u toj državi ugovornici.
2. Odredbe stavka 1. ne primjenjuju se na dohodak, osim na dohodak od nekretnina kako su definirane u stavku 2. članka 6., ako primatelj takvog dohotka, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, a pravo ili imovina na temelju kojih se dohodak isplaćuje stvarno su povezani s takvom stalnom poslovnom jedinicom. U tom se slučaju primjenjuju odredbe članka 7.

Članak 21. IMOVINA

1. Imovina koju čine nekretnine iz članka 6., koja je u vlasništvu rezidenta države ugovornice i nalazi se u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Imovina koju čine pokretnine koje su dio poslovne imovine stalne poslovne jedinice koju jedno poduzeće države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
3. Imovina poduzeća države ugovornice koje koristi brodove ili zrakoplove u međunarodnom prometu koju čine takvi brodovi ili zrakoplovi, i pokretnine što služe za korištenje takvih brodova ili zrakoplova, oporezuje se samo u toj državi ugovornici.
4. Svi ostali dijelovi imovine rezidenta države ugovornice oporezuju se samo u toj državi ugovornici.

Članak 22.

UKLANJANJE DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA

1. Dvostruko oporezivanja uklanja se u Hrvatskoj kako slijedi:
 - a) Ako rezident Hrvatske ostvari dohodak ili posjeduje imovinu koji se, u skladu s odredbama ove Konvencije, mogu oporezivati u Andori, Hrvatska će dopustiti:
 - (i) kao odbitak od poreza na dohodak tog rezidenta, iznos koji je jednak porezu na dohodak plaćenom u Andori;
 - (ii) kao odbitak od poreza na imovinu tog rezidenta, iznos koji je jednak porezu na imovinu plaćenom u Andori.

Takav odbitak u oba slučaja, međutim, ne smije biti veći od onog dijela poreza na dohodak ili na imovinu koji je utvrđen prije odbitka, a koji se može, ovisno o slučaju, pripisati dohotku ili imovini koji mogu biti oporezivi u Andori.
 - b) Ako su, u skladu s bilo kojom odredbom Konvencije, dohodak koji ostvari ili imovina koju ima rezident Hrvatske izuzeti od oporezivanja u Hrvatskoj, Hrvatska svejedno može, pri obračunu iznosa poreza na preostali dohodak ili imovinu takvoga rezidenta, uzeti u obzir izuzeti dohodak ili imovinu.
2. U skladu s odredbama propisa Andore koji se odnose na uklanjanje dvostrukog oporezivanja što neće utjecati na ovdje navedeno opće načelo, dvostruko oporezivanje uklanja se u Andori kako slijedi:
 - a) ako rezident Andore ostvari dohodak ili posjeduje imovinu koji se, u skladu s odredbama ove Konvencije, mogu oporezivati u Hrvatskoj, Andora će dopustiti kao odbitak od poreza tog rezidenta iznos koji je jednak porezu na dohodak plaćenom u Hrvatskoj.

Takav odbitak, međutim, ne smije biti veći od onog dijela andorskog poreza, koji je utvrđen prije odbitka, a koji se može pripisati dohotku ostvarenom iz ili imovini posjedovanoj u Hrvatskoj.
 - b) ako rezident Andore ostvari dohodak ili posjeduje imovinu koji su, u skladu s odredbama ove Konvencije, izuzeti od oporezivanja u Andori, Andora može, kako bi se obračunao iznos poreza na preostali dohodak ili imovinu rezidenta, uzeti u obzir dohodak ili imovinu koji su bili izuzeti.

Članak 23.

JEDNAKO POSTUPANJE

1. Državljeni države ugovornice neće u drugoj državi ugovornici biti podvrgnuti nikakvom oporezivanju ili s njim povezanim zahtjevima koji su drukčiji ili predstavljaju veći teret od oporezivanja i s njim povezanim zahtjevima kojima podliježu ili mogu podliježati državljani te druge države ugovornice u istim okolnostima, osobito vezano uz prebivalište. Ova odredba primjenjuje se, neovisno o odredbama članka 1., također na osobe koje nisu rezidenti jedne ili objiju država ugovornica.
2. Osobe bez državljanstva koje su rezidenti države ugovornice neće niti u jednoj državi ugovornici biti podvrgnute nikakvom oporezivanju ili s njim povezanim zahtjevima, koji se razlikuju ili predstavljaju veći teret od oporezivanja i s njim povezanim zahtjevima

kojima podliježu ili mogu podlijegati državljani odnosno države ugovornice u istim okolnostima, osobito vezano uz prebivalište.

3. Oporezivanje stalne poslovne jedinice koju poduzeće države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici, neće biti u toj drugoj državi ugovornici pod manje povoljnim uvjetima od oporezivanja poduzeća te druge države ugovornice koja obavljaju iste djelatnosti. Ova odredba neće se tumačiti tako da obvezuje državu ugovornicu da odobri rezidentima druge države ugovornice bilo koje osobne odbitke, olakšice i umanjenja za svrhe oporezivanja na temelju građanskog statusa ili obiteljskih obveza koje ona odobrava vlastitim rezidentima.
4. Osim kada se primjenjuju odredbe stavka 1. članka 9., stavka 7. članka 11. ili stavka 6. članka 12., kamata, naknade za autorska prava i druge isplate koje poduzeće države ugovornice isplaćuje rezidentu druge države ugovornice, u svrhu utvrđivanja oporezive dobiti takvog poduzeća, odbijaju se pod istim uvjetima kao da su bile isplaćene rezidentu prvospomenute države ugovornice. Na sličan način, sva dugovanja poduzeća države ugovornice prema rezidentu druge države ugovornice odbijaju se, u svrhu utvrđivanja oporezive imovine takvog poduzeća, pod istim uvjetima kao da su bila ugovorena s rezidentom prvospomenute države ugovornice.
5. Poduzeća države ugovornice, čija je imovina u cijelosti ili djelomično u vlasništvu ili pod izravnom ili neizravnom kontrolom jednog ili više rezidenata druge države ugovornice, u prvospomenutoj državi ugovornici ne podliježu nikakvom oporezivanju ili s tim povezanim zahtjevima koji su drukčiji ili predstavljaju veći teret od oporezivanja i s njim povezanim zahtjevima kojima podliježu ili mogu podlijegati druga slična poduzeća prvospomenute države ugovornice.
6. Odredbe ovog članka primjenjuju se, neovisno o odredbama članka 2., na poreze bilo koje vrste i opisa.

Članak 24.

POSTUPAK ZAJEDNIČKOG DOGOVARANJA

1. Ako osoba smatra da postupci jedne ili objiju država ugovornica kao posljedicu za nju imaju ili će imati oporezivanje koje nije u skladu s odredbama ove Konvencije, neovisno o pravnim lijekovima predviđenim domaćim propisima tih država ugovornica, ta osoba može iznijeti svoj slučaj pred nadležno tijelo države ugovornice čiji je rezident ili, ako je slučaj koji je iznijela ta osoba obuhvaćen stavkom 1. članka 23., pred tijelo države ugovornice koje je ta osoba državljanin. Nadležno tijelo države ugovornice obavijestit će nadležno tijelo druge države ugovornice ili se s njime savjetovati za slučajeve u kojima nadležno tijelo kojemu je iznesen slučaj postupka zajedničkog dogovaranja ne smatra prigovor poreznog obveznika opravdanim. Slučaj se mora prijaviti u roku od tri godine od prve obavijesti o postupku koji je doveo do oporezivanja koje nije u skladu s odredbama Konvencije.
2. Nadležno tijelo nastoji, ako smatra da je prigovor opravdan i ako samo nije u mogućnosti doći do zadovoljavajućeg rješenja, riješiti slučaj zajedničkim dogovorom s nadležnim tijelom druge države ugovornice, radi izbjegavanja oporezivanja koje nije u skladu s

Konvencijom. Svaki postignuti dogovor provodi se neovisno o vremenskim rokovima u domaćim propisima država ugovornica.

3. Nadležna tijela država ugovornica nastoje zajedničkim dogovorom riješiti sve teškoće ili dvojbe proizašle iz tumačenja ili primjene ove Konvencije. Ona se, također, mogu međusobno savjetovati radi uklanjanja dvostrukog oporezivanja u slučajevima koji nisu predviđeni Konvencijom.
4. Nadležna tijela država ugovornica mogu međusobno komunicirati izravno, kao i putem zajedničkog povjerenstva sastavljenog od njih samih ili njihovih predstavnika, u svrhu postizanja dogovora u smislu prethodnih stavaka.

Članak 25. RAZMJENA OBAVIJESTI

1. Nadležna tijela država ugovornica razmjenjuju takve obavijesti ako je to predvidivo bitno za provedbu odredaba ove Konvencije ili za provedbu ili izvršavanje unutarnjih propisa koji se odnose na poreze bilo koje vrste i opisa koji su uvedeni u ime država ugovornica ili njihovih političkih podjedinica ili lokalnih vlasti, u mjeri u kojoj oporezivanje prema tim propisima nije u suprotnosti s Konvencijom. Razmjena obavijesti nije ograničena člancima 1. i 2.
2. Svaka obavijest koju prema stavku 1. primi država ugovornica smatra se tajnom na isti način kao i obavijesti pribavljene prema unutarnjim propisima te države ugovornice te se može priopćiti samo osobama ili tijelima (uključujući sudove i upravna tijela) koja se bave obračunom ili naplatom poreza, ovrhom ili progonom u pogledu poreza, odlučivanjem o žalbama koji se odnose na poreze iz stavka 1. ili nadzorom nad gore spomenutim. Te osobe ili tijela koriste se obavijestima samo u navedene svrhe. Oni mogu otkrivati obavijesti u javnom sudskom postupku ili u sudskim odlukama. Neovisno o prethodno navedenom, obavijesti koje zaprimi država ugovornica mogu se koristiti u druge svrhe kada se takve obavijesti mogu koristiti za takve druge svrhe prema propisima obiju država ugovornica te nadležno tijelo države ugovornice koja daje obavijesti odobri takvo korištenje.
3. Odredbe stavaka 1. i 2. ne mogu se ni u kojem slučaju tumačiti tako da državi ugovornici nameću obvezu da:
 - a) poduzima upravne mjere suprotne propisima ili upravnoj praksi te ili druge države ugovornice;
 - b) dostavlja obavijesti koje se ne mogu dobiti prema propisima ili u uobičajenom postupanju uprave te ili druge države ugovornice;
 - c) dostavlja obavijesti čije bi otkrivanje povrijedilo obvezu čuvanja bilo koje trgovačke, poslovne, industrijske, komercijalne ili profesionalne tajne ili trgovačkih postupaka, ili obavijesti čije bi otkrivanje bilo protivno javnom poretku.
4. Ako država ugovornica zatraži obavijesti u skladu s ovim člankom, druga država ugovornica koristi svoje mjere za prikupljanje obavijesti kako bi pribavila tražene obavijesti, iako ta druga država ugovornica možda ne treba takve obavijesti za svoje vlastite porezne svrhe. Obveza sadržana u prethodnoj rečenici podliježe ograničenjima iz

stavka 3., ali ni u kojem slučaju se takva ograničenja neće tumačiti tako da državi ugovornici daju pravo odbiti dostavljanje obavijesti isključivo iz razloga nepostojanja domaćeg zanimanja za takvom obavijesti.

5. Ni u kojem slučaju se odredbe stavka 3. neće tumačiti tako da državi ugovornici daju pravo odbiti dostavljanje obavijesti isključivo iz razloga što tražene obavijesti drži banka, druga financijska institucija, imenovani zastupnik ili osoba koja djeluje kao posrednik ili u fiducijarnom svojstvu ili zato što se odnose na vlasničke udjele u osobi.

Članak 26.

ČLANOVI DIPLOMATSKIH MISIJA I KONZULARNIH UREDA

Ništa u ovoj Konvenciji ne utječe na porezne povlastice članova diplomatskih misija ili konzularnih ureda prema općim pravilima međunarodnog prava ili prema odredbama posebnih ugovora.

Članak 27.

PRAVO NA POVLASTICE

Neovisno o drugim odredbama ove Konvencije, povlastica prema ovoj Konvenciji ne dodjeljuje se u pogledu dijela dohotka ili imovine ako je razumno za zaključiti, uzimajući u obzir sve relevantne činjenice i okolnosti, da je ostvarivanje te povlastice bilo jedna od glavnih svrha svakog aranžmana ili transakcije koja je, izravno ili neizravno, rezultirala tom povlasticom, osim ako je utvrđeno da bi dodjeljivanje te povlastice u tim okolnostima bilo u skladu s predmetom i svrhom relevantnih odredbi ove Konvencije. Prije nego li se rezidentu države ugovornice odbije takva povlastica u drugoj državi ugovornici zbog prethodne rečenice, nadležna tijela država ugovornica međusobno se savjetuju.

Članak 28.

STUPANJE NA SNAGU

1. Ova Konvencija stupa na snagu datumom primitka posljednje pisane obavijesti, kojom jedna država ugovornica obavješćuje drugu, diplomatskim putem, da su ispunjeni njezini unutarnji pravni uvjeti za stupanje na snagu ove Konvencije.
2. Ova Konvencija proizvodi učinak:
 - a) u odnosu na poreze zadržane na izvoru, na dohodak stečen na ili nakon 1. siječnja godine koja slijedi nakon godine u kojoj Konvencija stupa na snagu;
 - b) u odnosu na ostale poreze na dohodak i poreze na imovinu, na poreze obračunate za svaku poreznu godinu koja počinje na ili nakon 1. siječnja godine koja slijedi nakon godine u kojoj Konvencija stupa na snagu.

Članak 29.

PRESTANAK

Ova Konvencija ostaje na snazi dok ju ne okonča država ugovornica. Bilo koja država ugovornica može okončati Konvenciju, diplomatskim putem, dostavom obavijesti o prestanku najmanje šest mjeseci prije kraja bilo koje kalendarske nakon isteka razdoblja od pet godina od datuma njezinog stupanja na snagu. U tom slučaju, Konvencija prestaje proizvoditi učinak:

- a) u odnosu na poreze zadržane na izvoru, na dohodak stečen na ili nakon 1. siječnja godine koja slijedi nakon godine u kojoj je obavijest dana;
- b) u odnosu na ostale poreze na dohodak i poreze na imovinu, na poreze obračunate za svaku poreznu godinu koja počinje na ili nakon 1. siječnja neposredno nakon godine u kojoj je obavijest dana.

U POTVRDU TOGA niže potpisani, za to propisno ovlašteni, potpisali su ovu Konvenciju.

Sastavljeno u dva izvornika u Washingtonu dana 14. listopada 2022., na hrvatskom, katalonskom i engleskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednako vjerodostojni. U slučaju razlika u tumačenju, mjerodavan je engleski tekst.

Za Republiku Hrvatsku

dr. sc. Marko Primorac, v. r.
ministar financija

Za Kneževinu Andoru

Nj. E. Èric Jover Comas, v. r.
ministar financija i glasnogovornik Vlade
Kneževine Andore

PROTOKOL

Na današnjem potpisivanju Konvencije između Republike Hrvatske i Kneževine Andore o uklanjanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu te sprječavanju porezne utaje i izbjegavanja plaćanja poreza, niže potpisani su se suglasili o sljedećim odredbama, koje čine sastavni dio ove Konvencije:

I. U vezi sa stavkom 1. članka 4. (Rezident):

Investicijski fond, mirovinski fond ili plan i neprofitna organizacija smatra se rezidentom te države ugovornice. U tu svrhu:

- a) izraz „investicijski fond” označava bilo koji investicijski fond, aranžman ili subjekt države ugovornice koji nadležno tijelo te države ugovornice smatra investicijskim fondom u svrhu ovog stavka;
- b) izraz „mirovinski fond ili plan” označava bilo koji mirovinski fond ili plan države ugovornice koji nadležno tijelo te države ugovornice smatra mirovinskim fondom ili planom u svrhu ovog stavka; i
- c) izraz „neprofitna organizacija” označava organizaciju koja je osnovana i djeluje u toj državi ugovornici isključivo u vjerske, dobrotvorne, znanstvene, umjetničke, kulturne ili obrazovne svrhe koju nadležno tijelo te države ugovornice smatra neprofitnom organizacijom u svrhu ovog stavka.

II. U vezi s člankom 24. (Postupak zajedničkog dogovaranja):

U slučaju da je sukladno Ugovoru ili Konvenciji o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja koja će biti potpisana nakon datuma stupanja na snagu ove Konvencije, uključena odredba o arbitraži, nadležna tijela Hrvatske i Andore razmotrit će mogućnost započinjanja pregovora oko uključivanja odredbe o arbitraži u ovu Konvenciju.

III. U vezi s člankom 25. (Razmjena obavijesti):

Neovisno o stupanju na snagu Konvencije, zahtjevi za obavijestima mogu se podnijeti:

- a) u odnosu na porezna pitanja koja uključuju namjerno ponašanje koje je podložno kaznenom progonu prema kaznenim propisima države ugovornice podnositeljice zahtjeva, na porezna razdoblja koja počinju na ili nakon prvog dana siječnja 2013., ili gdje ne postoji porezno razdoblje, na sve poreze koji nastaju na ili nakon prvog dana siječnja 2013.; i
- b) odnosu na druge slučajeve, na porezna razdoblja koja počinju na ili nakon prvog dana siječnja 2017. ili, ako ne postoji porezno razdoblje, za sve poreze nastale na ili nakon prvog dana siječnja 2017.

U POTVRDU TOGA niže potpisani, za to propisno ovlašteni, potpisali su ovu Konvenciju.

Sastavljeno u dva izvornika u Washingtonu dana 14. listopada 2022., na hrvatskom, katalonskom i engleskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednako vjerodostojni. U slučaju razlika u tumačenju, mjerodavan je engleski tekst.

Za Republiku Hrvatsku

dr. sc. Marko Primorac, v. r.
ministar financija

Za Kneževinu Andoru

Nj. E. Èric Jover Comas, v. r.
ministar financija i glasnogovornik Vlade
Kneževine Andore

Članak 3.

Provedba ovoga Zakona u djelokrugu je tijela državne uprave nadležnog za poslove financija.

Članak 4.

Na dan stupanja na snagu ovoga Zakona Konvencija iz članka 1. ovoga Zakona nije na snazi te će se podaci o njenom stupanju na snagu objaviti u skladu s odredbom članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora („Narodne novine“, broj 28/96.).

Članak 5.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“.

OBRAZLOŽENJE

Člankom 1. Konačnog prijedloga zakona utvrđuje se da Hrvatski sabor potvrđuje Konvenciju, sukladno odredbi članka 140. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. – pročišćeni tekst i 5/14. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), čime se iskazuje formalni pristanak Republike Hrvatske da bude vezana ovom Konvencijom, na temelju čega će ovaj pristanak biti iskazan i u odnosima s drugom ugovornom strankom.

Članak 2. Konačnog prijedloga zakona sadrži tekst Konvencije u izvorniku na hrvatskom jeziku.

Člankom 3. Konačnog prijedloga zakona o potvrđivanju utvrđuje se da je provedba Zakona u djelokrugu tijela državne uprave nadležnog za poslove financija.

Člankom 4. utvrđuje se da na dan stupanja na snagu Zakona Konvencija nije na snazi te da će se podaci o njenom stupanju na snagu objaviti sukladno odredbi članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora („Narodne novine“, broj 28/96.).

Člankom 5. uređuje se stupanje na snagu Zakona.

Prilog – Preslika teksta Konvencije u izvorniku na hrvatskom jeziku

**KONVENCIJA
IZMEĐU
REPUBLIKE HRVATSKE
I
KNEŽEVINE ANDORE
O UKLANJANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA
POREZIMA NA DOHODAK I NA IMOVINU TE SPRJEČAVANJU
POREZNE UTAJE I IZBJEGAVANJA PLAĆANJA POREZA**

Republika Hrvatska i Kneževina Andora,

želeći unaprijediti svoj gospodarski odnos i poboljšati svoju suradnju u području poreza,

namjeravajući sklopiti Konvenciju o uklanjanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu bez stvaranja mogućnosti za neoporezivanje ili umanjeno oporezivanje putem porezne utaje ili izbjegavanja plaćanja poreza (uključujući putem sporazuma koji se sklapaju s ciljem ostvarivanja olakšica u ovoj Konvencije za neizravnu korist rezidenata trećih država),

sporazumjele su se kako slijedi:

Članak 1.
OSOBE NA KOJE SE PRIMJENJUJE KONVENCIJA

1. Ova Konvencija primjenjuje se na osobe koje su rezidenti jedne ili objiju država ugovornica.
2. Za potrebe ove Konvencije, dohodak koji je ostvaren od strane ili putem subjekta ili aranžmana koji se smatra u cijelosti ili djelomično porezno transparentnim prema poreznim propisima bilo koje države ugovornice smatra se dohotkom rezidenta države ugovornice, ali samo u mjeri u kojoj se dohodak, u svrhu oporezivanja od strane te države ugovornice, smatra dohotkom rezidenta te države ugovornice.
3. Ova Konvencija ne utječe na pravo države ugovornice da oporezuje svoje rezidente, osim u pogledu povlastica koje se dodjeljuju prema stavku 3. članka 7., stavku 2. članka 9. i člancima 18., 19., 22., 23., 24. i 26.

Članak 2.
POREZI NA KOJE SE PRIMJENJUJE KONVENCIJA

1. Ova se Konvencija primjenjuje na poreze na dohodak i na imovinu koji su uvedeni u ime države ugovornice ili njezine političke podjedinice ili lokalne vlasti, neovisno o načinu na koji se ubiru.
2. Porezima na dohodak i na imovinu smatraju se svi porezi uvedeni na ukupni dohodak, na ukupnu imovinu, ili na dijelove dohotka ili imovine, uključujući poreze na dobitke od otuđenja pokretnina ili nekretnina, poreze na ukupne iznose nadnica ili plaća koje isplaćuju poduzeća, kao i poreze na porast vrijednosti imovine.
3. Postojeći porezi na koje se primjenjuje ova Konvencija su:
 - a) u Republici Hrvatskoj:
 - (i) porez na dobit;
 - (ii) porez na dohodak;
 - (iii) prirez porezu na dohodak i svaki drugi dodatak koji se ubire na jedan od ovih poreza; (u daljnjem tekstu „hrvatski porez“);
 - b) u Kneževini Andori:
 - (i) porez na dobit (impost sobre societats);
 - (ii) porez na dohodak (impost sobre la renda de les persones físiques);
 - (iii) porez na dohodak za porezne nerezidente (impost sobre la renda dels no residents fiscals);
 - (iv) porez koji se plaća na povećanje vrijednosti nekretnina (impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries); (u daljnjem tekstu „andorski porez“).
4. Ova Konvencija primjenjuje se također na bilo koje iste ili bitno slične poreze koji se uvedu nakon datuma potpisivanja Konvencije uz ili umjesto postojećih poreza. Nadležna tijela država ugovornica obavješćuju jedno drugo o svim bitnim promjenama u njihovim poreznim propisima.

Članak 3.
OPĆE DEFINICIJE

1. Za potrebe ove Konvencije, osim ako kontekst ne zahtijeva drukčije:
 - a) izraz „Hrvatska“ označava državno područje Republike Hrvatske kao i ona područja mora koja se nastavljaju na vanjsku granicu teritorijalnog mora, uključujući morsko dno i njegovo



podzemlje, na kojima Republika Hrvatska u skladu s međunarodnim pravom i propisima Republike Hrvatske vrši svoja suverena prava i jurisdikciju;

- b) izraz „Andora“ označava Kneževinu Andoru i, kada se koristi u zemljopisnom smislu, označava državno područje Kneževine Andore;
 - c) izrazi „država ugovornica“ i „druga država ugovornica“ označavaju Hrvatsku ili Andoru, ovisno o kontekstu;
 - d) izraz „osoba“ uključuje fizičku osobu, društvo i bilo koju drugu skupinu osoba;
 - e) izraz „društvo“ označava svaku pravnu osobu ili svaki subjekt koji se u svrhe oporezivanja smatra pravnom osobom;
 - f) izraz „poduzeće“ primjenjuje se na obavljanje bilo kojeg poslovanja;
 - g) izrazi „poduzeće države ugovornice“ i „poduzeće druge države ugovornice“ označavaju poduzeće kojim upravlja rezident države ugovornice odnosno poduzeće kojim upravlja rezident druge države ugovornice;
 - h) izraz „međunarodni promet“ označava svaki prijevoz brodom ili zrakoplovom osim ako se prijevoz brodom ili zrakoplovom obavlja samo između mjesta u državi ugovornici i poduzeće koje upravlja brodom ili zrakoplovom nije poduzeće te države ugovornice;
 - i) izraz „nadležno tijelo“ označava:
 - (i) u Hrvatskoj, ministra financija ili njegovog ovlaštenog predstavnika; i
 - (ii) u Andori, ministra nadležnog za financije ili njegovog ovlaštenog predstavnika;
 - j) izraz „državljanin“, u odnosu na državu ugovornicu, označava:
 - (i) svaku fizičku osobu koja ima državljanstvo te države ugovornice; i
 - (ii) svaku pravnu osobu, partnerstvo ili udruženje koji svoj pravni položaj izvode iz propisa koji su na snazi u toj državi ugovornici;
 - k) izraz „poslovanje“ uključuje pružanje profesionalnih usluga i drugih aktivnosti neovisnog karaktera.
2. U pogledu primjene ove Konvencije u bilo koje doba od strane države ugovornice, svaki izraz koji nije njome određen, osim ako kontekst ne zahtijeva drukčije ili se nadležna tijela dogovore o drugom značenju sukladno odredbama članka 24., ima značenje koje on u to doba ima prema pravu te države ugovornice za potrebe poreza na koje se Konvencija primjenjuje, a svako značenje prema primjenjivim poreznim propisima te države ugovornice prevladavat će nad značenjem koje je tom izrazu dodijeljeno prema drugim propisima te države ugovornice.

Članak 4. REZIDENT

1. Za potrebe ove Konvencije, izraz „rezident države ugovornice“ označava svaku osobu koja, prema propisima te države ugovornice, u njoj podliježe oporezivanju na temelju svog prebivališta, boravišta, mjesta uprave ili bilo kojeg drugog obilježja slične naravi, i također uključuje tu državu ugovornicu i bilo koju njezinu političku podjedinicu ili lokalnu vlast. Međutim, ovaj izraz ne uključuje bilo koju osobu koja u toj državi ugovornici podliježe oporezivanju samo u pogledu dohotka iz izvora u toj državi ugovornici ili imovine koja se u njoj nalazi.
2. Ako je, zbog odredaba stavka 1., fizička osoba rezident obiju država ugovornica, tada se njezin pravni položaj određuje kako slijedi:
 - a) smatra se rezidentom samo one države ugovornice u kojoj ima prebivalište koje joj je na raspolaganju; ako ima prebivalište koje joj je na raspolaganju u objema državama ugovornicama, smatra se rezidentom samo one države ugovornice s kojom ima bliže osobne i gospodarske veze (središte životnih interesa);

- b) ako se ne može odrediti država ugovornica u kojoj ima središte životnih interesa, ili ako ni u jednoj državi ugovornici nema prebivalište koje joj je na raspolaganju, smatra se rezidentom samo one države ugovornice u kojoj ima uobičajeno boravište;
 - c) ako ima uobičajeno boravište u objema državama ugovornicama ili ga nema ni u jednoj od njih, smatra se rezidentom samo one države ugovornice čiji je državljanin;
 - d) ako je državljanin objiju država ugovornica ili niti jedne od njih, nadležna tijela država ugovornica rješavaju pitanje zajedničkim dogovorom.
3. Ako je, zbog odredaba stavka 1., osoba koja nije fizička osoba rezident objiju država ugovornica, tada se smatra rezidentom samo one države ugovornice u kojoj se nalazi njezino mjesto stvarne uprave.

Članak 5. STALNA POSLOVNA JEDINICA

1. Za potrebe ove Konvencije, izraz „stalna poslovna jedinica“ označava stalno mjesto poslovanja putem kojega se poslovanje poduzeća obavlja u cijelosti ili djelomično.
2. Izraz „stalna poslovna jedinica“ uključuje posebno:
 - a) mjesto uprave;
 - b) podružnicu;
 - c) ured;
 - d) tvornicu;
 - e) radionicu;
 - f) rudnik, naftni ili plinski izvor, kamenolom ili bilo koje drugo mjesto crpljenja prirodnih bogatstava; i
 - g) poljoprivredno, stočarsko ili šumsko iskorištavanje.
3. Gradilište ili građevinski ili montažni projekt čini stalnu poslovnu jedinicu samo ako traje dulje od dvanaest mjeseci.
4. Neovisno o prethodnim odredbama ovog članka, neće se smatrati da izraz „stalna poslovna jedinica“ uključuje:
 - a) korištenje objekata isključivo u svrhu uskladištenja, izlaganja ili isporuke dobara ili roba koji pripadaju poduzeću;
 - b) održavanje zaliha dobara ili roba koje pripadaju poduzeću isključivo u svrhu uskladištenja, izlaganja ili isporuke;
 - c) održavanje zaliha dobara ili roba koje pripadaju poduzeću isključivo u svrhu prerade koju obavlja drugo poduzeće;
 - d) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu kupnje dobara ili roba ili u svrhu prikupljanja podataka za poduzeće;
 - e) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu obavljanja, za poduzeće, bilo koje druge aktivnosti;
 - f) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo zbog bilo koje kombinacije aktivnosti spomenutih u podstavcima od a) do e),pod uvjetom da je ta aktivnost ili u slučaju podstavka f), ukupna aktivnost stalnog mjesta poslovanja pripreme ili pomoćne naravi.

5. Stavak 4. ne primjenjuje se kada stalno mjesto poslovanja koristi ili održava poduzeće ako isto poduzeće ili usko povezano poduzeće obavlja poslovanje na istom mjestu ili na drugom mjestu u istoj državi ugovornici i:

- a) to mjesto ili drugo mjesto čine stalnu poslovnu jedinicu poduzeća ili usko povezanog poduzeća prema odredbama ovog članka; ili
- b) ukupna aktivnost koja proizlazi iz kombinacije djelatnosti koje obavljaju dva poduzeća na istom mjestu ili isto poduzeće ili usko povezana poduzeća na dva mjesta, nije pripremljene ili pomoćne naravi,

pod uvjetom da poslovne djelatnosti koje obavljaju dva poduzeća na istom mjestu ili isto poduzeće ili usko povezana poduzeća na dva mjesta predstavljaju nadopunjujuće funkcije koje su dio jedinstvenog poslovanja.

6. Neovisno o odredbama stavaka 1. i 2., ali sukladno odredbama stavka 7., kada osoba djeluje u državi ugovornici u ime poduzeća te, pri tome, uobičajeno sklapa ugovore ili uobičajeno ima glavnu ulogu u postupku sklapanja ugovora koji se rutinski sklapaju bez značajne preinake od strane poduzeća, te se ti ugovori sklapaju:

- a) u ime poduzeća, ili
- b) za prijenos vlasništva, ili za dodjeljivanje prava na korištenje, imovine koju posjeduje to poduzeće ili za koju to poduzeće ima pravo korištenja, ili
- c) za pružanje usluga od strane tog poduzeća,

smatra se da to poduzeće ima stalnu poslovnu jedinicu u toj državi ugovornici u pogledu svih djelatnosti koje ta osoba poduzima za poduzeće, osim ako djelatnosti te osobe nisu ograničene na one navedene u stavku 4. koje, ako bi se obavljale putem stalnog mjesta poslovanja (osim stalnog mjesta poslovanja na koji se primjenjuje stavak 5.), ne bi to stalno mjesto poslovanja činile stalnom poslovnom jedinicom prema odredbama tog stavka.

7. Stavak 6. ne primjenjuje se ako osoba koja djeluje u državi ugovornici u ime poduzeća druge države ugovornice posluje u prvo spomenutoj državi ugovornici kao zastupnik sa samostalnim statusom i djeluje za poduzeće u okviru tog redovitog poslovanja. Međutim, ako osoba djeluje isključivo ili gotovo isključivo u ime jednog ili više poduzeća s kojima je usko povezana, ta se osoba ne smatra zastupnikom sa samostalnim statusom u smislu ovog stavka u pogledu bilo kojeg takvog poduzeća.

8. Činjenica da društvo koje je rezident države ugovornice kontrolira ili je kontrolirano od strane društva koje je rezident druge države ugovornice, ili koje obavlja svoju djelatnost u toj drugoj državi ugovornici (putem stalne poslovne jedinice ili na drugi način), sama po sebi ne znači da se jedno društvo smatra stalnom poslovnom jedinicom drugog.

9. Za potrebe ovog članka, osoba ili poduzeće je usko povezano s poduzećem ako, na temelju svih bitnih činjenica i okolnosti, jedno ima kontrolu nad drugim ili su oboje pod kontrolom istih osoba ili poduzeća. U svakom slučaju, osoba ili poduzeće se smatra usko povezanim s poduzećem ako jedno izravno ili neizravno posjeduje više od 50 posto stvarnog udjela u drugom (ili, u slučaju društva, više od 50 posto ukupnog glasačkog prava i vrijednosti dionica društva ili stvarnog vlasničkog udjela u društvu) ili ako druga osoba ili poduzeće izravno ili neizravno posjeduje više od 50 posto stvarnog udjela (ili, u slučaju društva, više od 50 posto ukupnog glasačkog prava i vrijednosti dionica društva ili stvarnog vlasničkog udjela u društvu) u osobi i poduzeću ili u dva poduzeća.

Članak 6.
DOHODAK OD NEKRETNINA

1. Dohodak koji rezident države ugovornice ostvari od nekretnina (uključujući dohodak od poljoprivrede ili šumarstva) smještenih u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Izraz „nekretnina“ ima značenje koje ima prema propisima države ugovornice u kojoj se predmetna imovina nalazi. U taj su izraz u svakom slučaju uključeni i pripaci nekretnine, stoka i oprema koji se koriste u poljoprivredi i šumarstvu, prava na koja se primjenjuju odredbe općih propisa o zemljišnom vlasništvu, plodouživanje nekretnina te prava na isplate u promjenjivom ili utvrđenom iznosu kao naknade za iskorištavanje ili pravo na iskorištavanje rudnih nalazišta, izvora i drugih prirodnih bogatstava; brodovi i zrakoplovi ne smatraju se nekretninama.
3. Odredbe stavka 1. primjenjuju se na dohodak koji potječe od izravnog iskorištavanja, davanja u zakup ili najam te korištenja nekretnina na svaki drugi način.
4. Odredbe stavaka 1. i 3. primjenjuju se također na dohodak od nekretnina poduzeća.

Članak 7.
DOBIT OD POSLOVANJA

1. Dobit poduzeća države ugovornice oporezuje se samo u toj državi ugovornici, osim ako poduzeće posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi. Ako poduzeće posluje na taj način, dobit koja se može pripisati toj stalnoj poslovnoj jedinici u skladu s odredbama stavka 2., može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Za potrebe ovog članka i članka 22., dobit koja se u svakoj od država ugovornica može pripisati stalnoj poslovnoj jedinici iz stavka 1., je dobit koju bi mogla ostvariti, posebice u svom poslovanju s drugim dijelovima poduzeća, kao da je zasebno ili nezavisno poduzeće koje se bavi istim ili sličnim poslovanjem pod istim ili sličnim uvjetima, uzimajući u obzir izvršene funkcije, korištenu imovinu i predviđene rizike poduzeća putem stalne poslovne jedinice i putem drugih dijelova poduzeća.
3. Ako, u skladu sa stavkom 2., država ugovornica uskladi dobit koja se može pripisati stalnoj poslovnoj jedinici poduzeća jedne od država ugovornica i u skladu s time oporezuje dobit poduzeća na koju je obračunat porez u drugoj državi ugovornici, druga država ugovornica poduzima, u mjeri koja je potrebna za uklanjanje dvostrukog oporezivanja te dobiti, odgovarajuće usklađenje iznosa poreza koji je obračunat na tu dobit. Pri utvrđivanju takvog usklađenja, nadležna tijela država ugovornica međusobno se, prema potrebi, savjetuju.
4. Ako dobit uključuje dijelove dohotka koji su na poseban način uređeni u drugim člancima ove Konvencije, tada na odredbe tih članaka neće utjecati odredbe ovog članka.

Članak 8.
MEĐUNARODNI BRODSKI I ZRAČNI PRIJEVOZ

1. Dobit poduzeća države ugovornice od korištenja brodova i zrakoplova u međunarodnom prometu oporezuje se samo u toj državi ugovornici.
2. Odredbe stavka 1. primjenjuju se i na dobit od sudjelovanja u udruženju, zajedničkom poslovanju ili u nekoj međunarodnoj poslovnoj agenciji.



Članak 9. POVEZANA PODUZEĆA

1. Ako
 - a) poduzeće države ugovornice sudjeluje izravno ili neizravno u upravi, kontroli ili imovini poduzeća druge države ugovornice, ili
 - b) iste osobe sudjeluju izravno ili neizravno u upravi, nadzoru ili imovini poduzeća države ugovornice i poduzeća druge države ugovornice,i ako su u oba slučaja utvrđeni ili nametnuti uvjeti između dva poduzeća u njihovim trgovačkim ili financijskim odnosima koji se razlikuju od onih koji bi bili dogovoreni između samostalnih poduzeća, tada se bilo koja dobit koju bi, da nema navedenih uvjeta, jedno od poduzeća ostvarilo, no zbog navedenih uvjeta nije je ostvarilo, može uključiti u dobit tog poduzeća i sukladno tome oporezivati.
2. Ako država ugovornica u dobit poduzeća te države ugovornice uključi - i sukladno tome oporezuje - dobit na koju je poduzeću druge države ugovornice već obračunat porez u toj drugoj državi ugovornici i takva uključena dobit je dobit za koju prvospomenuta država ugovornica tvrdi da je dobit koju bi poduzeće prvospomenute države ugovornice ostvarilo da su uvjeti dogovoreni između ta dva poduzeća bili jednaki onima koje bi dogovorila samostalna poduzeća, tada ta druga država ugovornica na odgovarajući način usklađuje iznos poreza koji je u njoj obračunat na tu dobit. Pri utvrđivanju takvog usklađenja, trebaju se uzeti u obzir druge odredbe ove Konvencije te se nadležna tijela država ugovornica, prema potrebi, međusobno savjetuju.

Članak 10. DIVIDENDE

1. Dividende koje isplaćuje društvo, koje je rezident države ugovornice, rezidentu druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Međutim, dividende koje isplaćuje društvo, koje je rezident države ugovornice, mogu se također oporezivati u toj državi ugovornici sukladno propisima te države ugovornice, ali ako je stvarni korisnik dividendi rezident druge države ugovornice, tada tako utvrđen porez ne smije biti veći od 5 posto bruto iznosa dividendi.

Ovaj stavak ne utječe na oporezivanje dobiti društva iz koje se isplaćuju dividende.
3. Neovisno o odredbama stavaka 1. i 2. ovog članka, dividende koje isplaćuje rezident države ugovornice oporezivat će se samo u drugoj državi ugovornici ako je dividenda isplaćena toj drugoj državi ugovornici, njezinoj političkoj podjedinici ili lokalnoj vlasti, središnjoj banci te druge države ugovornice, financijskoj instituciji, investicijskom fondu ili mirovinskom fondu ili planu, ili bilo kojoj agenciji ili javnom tijelu u potpunom vlasništvu bilo kojeg od prethodno navedenih koji je rezident druge države ugovornice.
4. Izraz „dividende“, kako se koristi u ovom članku, označava dohodak od dionica, „jouissance“ dionica ili „jouissance“ prava, kukseva, osnivačkih udjela ili drugih korporativnih prava koja nisu potraživanje duga, sudjelovanje u dobiti, kao i dohodak od drugih prava koji podliježe istom načinu oporezivanja kao dohodak od dionica prema propisima države ugovornice čiji je rezident društvo koje vrši raspodjelu.
5. Odredbe stavaka 1., 2. i 3. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik dividendi, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici čiji je rezident društvo koje isplaćuje dividende putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, a pravo u vezi s kojim se dividende isplaćuju povezano je s takvom stalnom poslovnom jedinicom. U tom se slučaju primjenjuju odredbe članka 7.

6. Ako društvo koje je rezident države ugovornice ostvaruje dobit ili dohodak iz druge države ugovornice, ta druga država ugovornica ne može nametnuti nikakav porez na dividende koje plaća to društvo, osim ako te dividende nisu isplaćene rezidentu te druge države ugovornice ili ako je pravo u vezi s kojim se dividende isplaćuju stvarno povezano sa stalnom poslovnom jedinicom koja se nalazi u toj drugoj državi ugovornici, niti može neraspodijeljenu dobit društva podvrgnuti oporezivanju na neraspodijeljenu dobit društva, pa čak ni onda ako se plaćene dividende ili neraspodijeljena dobit u cijelosti ili djelomično sastoje od dobiti ili dohotka nastalog u toj drugoj državi ugovornici.

Članak 11. KAMATA

1. Kamata nastala u državi ugovornici, a isplaćena rezidentu druge države ugovornice, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Međutim, kamata nastala u državi ugovornici može se također oporezivati u toj državi ugovornici sukladno propisima te države ugovornice, ali ako je stvarni korisnik kamate rezident druge države ugovornice, tako razrezan porez ne smije biti veći od 5 posto bruto-iznosa kamate.
3. Neovisno o odredbama stavaka 1. i 2. ovog članka, kamata nastala u državi ugovornici oporezivati će se samo u drugoj državi ugovornici ako je kamata isplaćena toj drugoj državi ugovornici, njezinoj političkoj podjedinici ili lokalnoj vlasti, središnjoj banci te druge države ugovornice, financijskoj instituciji, investicijskom fondu ili mirovinskom fondu ili planu, ili bilo kojoj agenciji ili javnom tijelu u potpunom vlasništvu bilo kojeg od prethodno navedenih koji je rezident druge države ugovornice.
4. Izraz „kamata“, kako se koristi u ovom članku, označava prihod od potraživanja svake vrste, bez obzira jesu li ta potraživanja osigurana zalogom ili ne, i bez obzira nose li ili ne pravo sudjelovanja u dobiti dužnika, a posebno prihod od vladinih vrijednosnica ili prihod od obveznica ili zadužnica, uključujući premije i nagrade u vezi s tim vrijednosnicama, obveznicama i zadužnicama. Zatezne kamate zbog kašnjenja pri isplati ne smatraju se kamatom u smislu ovog članka.
5. Odredbe stavaka 1., 2. i 3. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik kamate, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici u kojoj je ta kamata nastala, putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, a potraživanje na koje se plaća kamata stvarno je povezano s takvom stalnom poslovnom jedinicom. U tom se slučaju primjenjuju odredbe članka 7.
6. Smatra se da kamata nastaje u državi ugovornici kada je isplatitelj rezident te države ugovornice. Međutim, ako isplatitelj kamate, bez obzira je li rezident države ugovornice ili nije, u državi ugovornici ima stalnu poslovnu jedinicu u vezi s kojom je nastalo dugovanje na koje se kamata plaća, a takvu kamatu snosi ta stalna poslovna jedinica, tada se smatra da takva kamata nastaje u državi ugovornici u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica.
7. Ako je, zbog posebnog odnosa između isplatitelja i stvarnog korisnika ili između njih oboje i neke druge osobe, iznos kamate, uzimajući u obzir potraživanje za koje se ona plaća, veći od iznosa koji bi bio ugovoren između isplatitelja i stvarnog korisnika da nema takva odnosa, odredbe ovog članka primjenjuju se samo na zadnje spomenuti iznos. U tom slučaju višak plaćenog iznosa ostaje oporeziv sukladno propisima svake države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ove Konvencije.

Članak 12.
NAKNADE ZA AUTORSKA PRAVA

1. Naknade za autorska prava nastale u državi ugovornici, a isplaćene rezidentu druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Međutim, naknade za autorska prava nastale u državi ugovornici mogu se također oporezivati u toj državi ugovornici sukladno propisima te države ugovornice, ali ako je stvarni korisnik naknada za autorska prava rezident druge države ugovornice, tako zaračunat porez ne smije biti veći od 5 posto bruto-iznosa naknada za autorska prava.
3. Izraz „naknade za autorska prava“, kako se koristi u ovom članku, označava plaćanja bilo koje vrste primljena kao naknade za korištenje, ili za pravo korištenja bilo kojeg autorskog prava na književno, umjetničko ili znanstveno djelo, uključujući kinematografske filmove, bilo kojeg patenta, zaštitnog znaka, nacrtu ili modela, plana, tajne formule ili postupka, ili za obavijesti o industrijskom, komercijalnom ili znanstvenom iskustvu.
4. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik naknada za autorska prava, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici u kojoj nastaju naknade za autorska prava putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, a prava ili imovina temeljem kojih su isplaćene naknade za autorska prava stvarno su povezani s takvom stalnom poslovnom jedinicom. U tom se slučaju primjenjuju odredbe članka 7.
5. Smatra se da naknade za autorska prava nastaju u državi ugovornici kada je isplatiatelj rezident te države ugovornice. Međutim, ako isplatiatelj naknada za autorska prava, bez obzira je li rezident države ugovornice ili nije, u državi ugovornici ima stalnu poslovnu jedinicu u vezi s kojom je nastala obveza isplate naknada za autorska prava, a takve naknade za autorska prava snosi ta stalna poslovna jedinica, tada se smatra da takve naknade za autorska prava nastaju u državi ugovornici u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica.
6. Ako je, zbog posebnog odnosa između isplatiatelja i stvarnog korisnika ili između njih oboje i neke druge osobe, iznos naknada za autorska prava, uzimajući u obzir korištenje, pravo ili podatke za koje su one plaćene, veći od iznosa koji bi bio ugovoren između isplatiatelja i stvarnog korisnika da nema takva odnosa, odredbe ovog članka primjenjuju se samo na zadnje spomenuti iznos. U tom slučaju višak plaćenog iznosa ostaje oporeziv sukladno propisima svake države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ove Konvencije.

Članak 13.
DOBITAK OD OTUĐENJA IMOVINE

1. Dobitak koju rezident države ugovornice ostvari od otuđenja nekretnina iz članka 6., a koje se nalaze u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Dobitak od otuđenja pokretnina, koje čine dio poslovne imovine stalne poslovne jedinice koju poduzeće države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici, uključujući dobit od otuđenja takve stalne poslovne jedinice (same ili zajedno s cijelim poduzećem), može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
3. Dobitak koji poduzeće države ugovornice, koje koristi brodove ili zrakoplove u međunarodnom prometu, ostvari otuđenjem takvih brodova ili zrakoplova, ili pokretnina što služe za korištenje takvih brodova ili zrakoplova, oporezuje se samo u toj državi ugovornici.



4. Dobitak koji rezident države ugovornice ostvari od otuđenja dionica ili usporedivih udjela, kao što su udjeli u partnerstvu ili trustu, mogu se oporezivati u drugoj državi ugovornici ako, u bilo kojem razdoblju unutar 365 dana koje prethodi otuđenju, te dionice ili usporedivi udjeli ostvaruju više od 50 posto svoje vrijednosti izravno ili neizravno od nekretnina, kako su definirane u članku 6., koje se nalaze u toj drugoj državi ugovornici.
5. Dobit od otuđenja bilo koje imovine, osim one iz stavaka 1., 2., 3. i 4., oporezuje se samo u državi ugovornici čiji je otuđitelj rezident.

Članak 14. DOHODAK OD NESAMOSTALNOG RADA

1. Sukladno odredbama članka 15., 17. i 18., plaće, nadnice i druga slična primanja, koje rezident države ugovornice ostvari nesamostalnim radom, oporezuju se samo u toj državi ugovornici, osim ako se nesamostalni rad obavlja u drugoj državi ugovornici. Ako se nesamostalni rad obavlja na taj način, takva primanja koja se od toga ostvaruju mogu se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Neovisno o odredbama stavka 1., primanja koja rezident države ugovornice ostvaruje od nesamostalnog rada obavljenog u drugoj državi ugovornici oporezuju se samo u prvospomenutoj državi ugovornici ako:
 - a) primatelj boravi u drugoj državi ugovornici u razdoblju ili razdobljima koja ukupno ne traju dulje od 183 dana u bilo kojem dvanaestomjesečnom razdoblju koje počinje ili završava u dotičnoj poreznoj godini, i
 - b) primanje isplati poslodavac koji nije rezident druge države ugovornice ili se ono isplati u njegovo ime, i
 - c) primanje ne tereti stalnu poslovnu jedinicu koju poslodavac ima u toj drugoj državi ugovornici.
3. Neovisno o prethodnim odredbama ovog članka, primanja koja ostvari rezident države ugovornice od nesamostalnog rada kao član stalne posade broda ili zrakoplova, što se obavlja na brodu ili zrakoplovu koji se koriste u međunarodnom prometu, osim na brodu ili zrakoplovu koji se koriste samo unutar druge države ugovornice, oporezuju se samo u prvospomenutoj državi ugovornici.

Članak 15. NAKNADE ČLANOVA UPRAVE

Naknade članova uprave i druga slična plaćanja koja ostvari rezident države ugovornice u svojstvu člana uprave, ili sličnog tijela, društva koje je rezident druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

Članak 16. IZVOĐAČI I SPORTAŠI

1. Neovisno o odredbama članka 7. i 14., dohodak koji ostvari rezident države ugovornice kao izvođač, primjerice kao kazališni, filmski, radijski ili televizijski umjetnik, ili glazbenik, ili kao sportaš, od svojih osobnih aktivnosti kao takvih izvršenih u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

2. Ako dohodak u pogledu osobnih aktivnosti izvršenih u svojstvu izvođača ili sportaša ne pripada izvođaču ili sportašu osobno, već nekoj drugoj osobi, taj se dohodak može, neovisno o odredbama članka 7. i 14., oporezivati u državi ugovornici u kojoj su aktivnosti izvođača ili sportaša izvršene.
3. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se na dohodak ostvaren od aktivnosti izvršenih u državi ugovornici od strane izvođača ili sportaša ako je posjet toj državi ugovornici u potpunosti ili većinom financiran iz javnih fondova druge države ugovornice ili njezinih političkih podjedinica ili lokalnih tijela. U tom slučaju, dohodak se oporezuje samo u državi ugovornici čiji je izvođač ili sportaš rezident.

Članak 17. MIROVINE

Sukladno odredbama stavka 2. članka 18., mirovine i druga slična primanja isplaćena rezidentu države ugovornice s obzirom na njegov prijašnji nesamostalni rad, oporezuju se samo u toj državi ugovornici.

Članak 18. DRŽAVNA SLUŽBA

1. a) Plaće, nadnice i druga slična primanja koje je država ugovornica ili njezina politička podjedinica ili lokalna vlast isplatila fizičkoj osobi za usluge pružene toj državi ugovornici ili političkoj podjedinici ili lokalnoj vlasti, oporezuju se samo u toj državi ugovornici.
b) Međutim, takve se plaće, nadnice i druga slična primanja oporezuju samo u drugoj državi ugovornici ako su usluge pružene u toj drugoj državi ugovornici i fizička osoba je rezident te druge države ugovornice koji:
(i) je državljanin te druge države ugovornice; ili
(ii) nije postao rezident te druge države ugovornice samo radi pružanja tih usluga.
2. a) Neovisno o odredbama stavka 1., mirovine i druga slična primanja isplaćena od strane, ili iz fondova osnovanih od strane, države ugovornice ili njezine političke podjedinice ili lokalne vlasti fizičkoj osobi za usluge pružene toj državi ugovornici ili političkoj podjedinici ili lokalnoj vlasti oporezuju se samo u toj državi ugovornici.
b) Međutim, takve se mirovine i druga slična primanja oporezuju samo u drugoj državi ugovornici ako je fizička osoba rezident i državljanin te druge države ugovornice.
3. Odredbe članka 14., 15., 16. i 17. primjenjuju se na plaće, nadnice, mirovine i druga slična primanja u pogledu usluga pruženih u vezi s poslovanjem države ugovornice ili njezine političke podjedinice ili lokalne vlasti.

Članak 19. STUDENTI

Plaćanja koja student ili vježbenik, koji jest ili je bio neposredno prije posjeta državi ugovornici rezident druge države ugovornice i koji boravi u prvospomenutoj državi ugovornici isključivo u svrhu svojeg obrazovanja ili usavršavanja, prima za potrebe svojeg uzdržavanja, obrazovanja ili usavršavanja, ne oporezuju se u toj državi ugovornici, pod uvjetom da takva plaćanja nastaju iz izvora izvan te države ugovornice.

Članak 20.
OSTALI DOHODAK

1. Dijelovi dohotka rezidenta države ugovornice, bez obzira gdje su nastali, a koji nisu navedeni u prethodnim člancima ove Konvencije, oporezuju se samo u toj državi ugovornici.
2. Odredbe stavka 1. ne primjenjuju se na dohodak, osim na dohodak od nekretnina kako su definirane u stavku 2. članka 6., ako primatelj takvog dohotka, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, a pravo ili imovina na temelju kojih se dohodak isplaćuje stvarno su povezani s takvom stalnom poslovnom jedinicom. U tom se slučaju primjenjuju odredbe članka 7.

Članak 21.
IMOVINA

1. Imovina koju čine nekretnine iz članka 6., koja je u vlasništvu rezidenta države ugovornice i nalazi se u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Imovina koju čine pokretnine koje su dio poslovne imovine stalne poslovne jedinice koju jedno poduzeće države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
3. Imovina poduzeća države ugovornice koje koristi brodove ili zrakoplove u međunarodnom prometu koju čine takvi brodovi ili zrakoplovi, i pokretnine što služe za korištenje takvih brodova ili zrakoplova, oporezuje se samo u toj državi ugovornici.
4. Svi ostali dijelovi imovine rezidenta države ugovornice oporezuju se samo u toj državi ugovornici.

Članak 22.
UKLANJANJE DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA

1. Dvostruko oporezivanja uklanja se u Hrvatskoj kako slijedi:
 - a) Ako rezident Hrvatske ostvari dohodak ili posjeduje imovinu koji se, u skladu s odredbama ove Konvencije, mogu oporezivati u Andori, Hrvatska će dopustiti:
 - (i) kao odbitak od poreza na dohodak tog rezidenta, iznos koji je jednak porezu na dohodak plaćenom u Andori;
 - (ii) kao odbitak od poreza na imovinu tog rezidenta, iznos koji je jednak porezu na imovinu plaćenom u Andori.Takav odbitak u oba slučaja, međutim, ne smije biti veći od onog dijela poreza na dohodak ili na imovinu koji je utvrđen prije odbitka, a koji se može, ovisno o slučaju, pripisati dohotku ili imovini koji mogu biti oporezivi u Andori.
 - b) Ako su, u skladu s bilo kojom odredbom Konvencije, dohodak koji ostvari ili imovina koju ima rezident Hrvatske izuzeti od oporezivanja u Hrvatskoj, Hrvatska svejedno može, pri obračunu iznosa poreza na preostali dohodak ili imovinu takvoga rezidenta, uzeti u obzir izuzeti dohodak ili imovinu.
2. U skladu s odredbama propisa Andore koji se odnose na uklanjanje dvostrukog oporezivanja što neće utjecati na ovdje navedeno opće načelo, dvostruko oporezivanje uklanja se u Andori kako slijedi:
 - a) ako rezident Andore ostvari dohodak ili posjeduje imovinu koji se, u skladu s odredbama ove Konvencije, mogu oporezivati u Hrvatskoj, Andora će dopustiti kao odbitak od poreza tog rezidenta iznos koji je jednak porezu na dohodak plaćenom u Hrvatskoj.



Takav odbitak, međutim, ne smije biti veći od onog dijela andorskog poreza, koji je utvrđen prije odbitka, a koji se može pripisati dohotku ostvarenom iz ili imovini posjedovanoj u Hrvatskoj.

- b) ako rezident Andore ostvari dohodak ili posjeduje imovinu koji su, u skladu s odredbama ove Konvencije, izuzeti od oporezivanja u Andori, Andora može, kako bi se obračunao iznos poreza na preostali dohodak ili imovinu rezidenta, uzeti u obzir dohodak ili imovinu koji su bili izuzeti.

Članak 23. JEDNAKO POSTUPANJE

1. Državljeni države ugovornice neće u drugoj državi ugovornici biti podvrgnuti nikakvom oporezivanju ili s njim povezanim zahtjevima koji su drukčiji ili predstavljaju veći teret od oporezivanja i s njim povezanim zahtjevima kojima podliježu ili mogu podlijeći državljani te druge države ugovornice u istim okolnostima, osobito vezano uz prebivalište. Ova odredba primjenjuje se, neovisno o odredbama članka 1., također na osobe koje nisu rezidenti jedne ili obje država ugovornice.
2. Osobe bez državljanstva koje su rezidenti države ugovornice neće niti u jednoj državi ugovornici biti podvrgnute nikakvom oporezivanju ili s njim povezanim zahtjevima, koji se razlikuju ili predstavljaju veći teret od oporezivanja i s njim povezanim zahtjevima kojima podliježu ili mogu podlijeći državljani odnosno države ugovornice u istim okolnostima, osobito vezano uz prebivalište.
3. Oporezivanje stalne poslovne jedinice koju poduzeće države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici, neće biti u toj drugoj državi ugovornici pod manje povoljnim uvjetima od oporezivanja poduzeća te druge države ugovornice koja obavljaju iste djelatnosti. Ova odredba neće se tumačiti tako da obvezuje državu ugovornicu da odobri rezidentima druge države ugovornice bilo koje osobne odbitke, olakšice i umanjenja za svrhe oporezivanja na temelju građanskog statusa ili obiteljskih obveza koje ona odobrava vlastitim rezidentima.
4. Osim kada se primjenjuju odredbe stavka 1. članka 9., stavka 7. članka 11. ili stavka 6. članka 12., kamata, naknade za autorska prava i druge isplate koje poduzeće države ugovornice isplaćuje rezidentu druge države ugovornice, u svrhu utvrđivanja oporezive dobiti takvog poduzeća, odbijaju se pod istim uvjetima kao da su bile isplaćene rezidentu prvospomenute države ugovornice. Na sličan način, sva dugovanja poduzeća države ugovornice prema rezidentu druge države ugovornice odbijaju se, u svrhu utvrđivanja oporezive imovine takvog poduzeća, pod istim uvjetima kao da su bila ugovorena s rezidentom prvospomenute države ugovornice.
5. Poduzeća države ugovornice, čija je imovina u cijelosti ili djelomično u vlasništvu ili pod izravnom ili neizravnom kontrolom jednog ili više rezidenata druge države ugovornice, u prvospomenutoj državi ugovornici ne podliježu nikakvom oporezivanju ili s tim povezanim zahtjevima koji su drukčiji ili predstavljaju veći teret od oporezivanja i s njim povezanim zahtjevima kojima podliježu ili mogu podlijeći druga slična poduzeća prvospomenute države ugovornice.
6. Odredbe ovog članka primjenjuju se, neovisno o odredbama članka 2., na poreze bilo koje vrste i opisa.

Članak 24.
POSTUPAK ZAJEDNIČKOG DOGOVARANJA

1. Ako osoba smatra da postupci jedne ili objiju država ugovornica kao posljedicu za nju imaju ili će imati oporezivanje koje nije u skladu s odredbama ove Konvencije, neovisno o pravnim lijekovima predviđenim domaćim propisima tih država ugovornica, ta osoba može iznijeti svoj slučaj pred nadležno tijelo države ugovornice čiji je rezident ili, ako je slučaj koji je iznijela ta osoba obuhvaćen stavkom 1. članka 23., pred tijelo države ugovornice koje je ta osoba državljanin. Nadležno tijelo države ugovornice obavijestit će nadležno tijelo druge države ugovornice ili se s njime savjetovati za slučajeve u kojima nadležno tijelo kojemu je iznesen slučaj postupka zajedničkog dogovaranja ne smatra prigovor poreznog obveznika opravdanim. Slučaj se mora prijaviti u roku od tri godine od prve obavijesti o postupku koji je doveo do oporezivanja koje nije u skladu s odredbama Konvencije.
2. Nadležno tijelo nastoji, ako smatra da je prigovor opravdan i ako samo nije u mogućnosti doći do zadovoljavajućeg rješenja, riješiti slučaj zajedničkim dogovorom s nadležnim tijelom druge države ugovornice, radi izbjegavanja oporezivanja koje nije u skladu s Konvencijom. Svaki postignuti dogovor provodi se neovisno o vremenskim rokovima u domaćim propisima država ugovornica.
3. Nadležna tijela država ugovornica nastoje zajedničkim dogovorom riješiti sve teškoće ili dvojbe proizašle iz tumačenja ili primjene ove Konvencije. Ona se, također, mogu međusobno savjetovati radi uklanjanja dvostrukog oporezivanja u slučajevima koji nisu predviđeni Konvencijom.
4. Nadležna tijela država ugovornica mogu međusobno komunicirati izravno, kao i putem zajedničkog povjerenstva sastavljenog od njih samih ili njihovih predstavnika, u svrhu postizanja dogovora u smislu prethodnih stavaka.

Članak 25.
RAZMJENA OBAVIJESTI

1. Nadležna tijela država ugovornica razmjenjuju takve obavijesti ako je to predvidivo bitno za provedbu odredaba ove Konvencije ili za provedbu ili izvršavanje unutarnjih propisa koji se odnose na poreze bilo koje vrste i opisa koji su uvedeni u ime država ugovornica ili njihovih političkih podjedinica ili lokalnih vlasti, u mjeri u kojoj oporezivanje prema tim propisima nije u suprotnosti s Konvencijom. Razmjena obavijesti nije ograničena člancima 1. i 2.
2. Svaka obavijest koju prema stavku 1. primi država ugovornica smatra se tajnom na isti način kao i obavijesti pribavljene prema unutarnjim propisima te države ugovornice te se može priopćiti samo osobama ili tijelima (uključujući sudove i upravna tijela) koja se bave obračunom ili naplatom poreza, ovrhom ili progonom u pogledu poreza, odlučivanjem o žalbama koji se odnose na poreze iz stavka 1. ili nadzorom nad gore spomenutim. Te osobe ili tijela koriste se obavijestima samo u navedene svrhe. Oni mogu otkrivati obavijesti u javnom sudskom postupku ili u sudskim odlukama. Neovisno o prethodno navedenom, obavijesti koje zaprimi država ugovornica mogu se koristiti u druge svrhe kada se takve obavijesti mogu koristiti za takve druge svrhe prema propisima objiju država ugovornica te nadležno tijelo države ugovornice koja daje obavijesti odobri takvo korištenje.
3. Odredbe stavaka 1. i 2. ne mogu se ni u kojem slučaju tumačiti tako da državi ugovornici nameću obvezu da:
 - a) poduzima upravne mjere suprotne propisima ili upravnoj praksi te ili druge države ugovornice;
 - b) dostavlja obavijesti koje se ne mogu dobiti prema propisima ili u uobičajenom postupanju uprave te ili druge države ugovornice;



- c) dostavlja obavijesti čije bi otkrivanje povrijedilo obvezu čuvanja bilo koje trgovačke, poslovne, industrijske, komercijalne ili profesionalne tajne ili trgovačkih postupaka, ili obavijesti čije bi otkrivanje bilo protivno javnom poretku.
4. Ako država ugovornica zatraži obavijesti u skladu s ovim člankom, druga država ugovornica koristi svoje mjere za prikupljanje obavijesti kako bi pribavila tražene obavijesti, iako ta druga država ugovornica možda ne treba takve obavijesti za svoje vlastite porezne svrhe. Obveza sadržana u prethodnoj rečenici podliježe ograničenjima iz stavka 3., ali ni u kojem slučaju se takva ograničenja neće tumačiti tako da državi ugovornici daju pravo odbiti dostavljanje obavijesti isključivo iz razloga nepostojanja domaćeg zanimanja za takvom obavijesti.
5. Ni u kojem slučaju se odredbe stavka 3. neće tumačiti tako da državi ugovornici daju pravo odbiti dostavljanje obavijesti isključivo iz razloga što tražene obavijesti drži banka, druga financijska institucija, imenovani zastupnik ili osoba koja djeluje kao posrednik ili u fiducijarnom svojstvu ili zato što se odnose na vlasničke udjele u osobi.

Članak 26. **ČLANOVI DIPLOMATSKIH MISIJA I KONZULARNIH UREDA**

Ništa u ovoj Konvenciji ne utječe na porezne povlastice članova diplomatskih misija ili konzularnih ureda prema općim pravilima međunarodnog prava ili prema odredbama posebnih ugovora.

Članak 27. **PRAVO NA POVLASTICE**

Neovisno o drugim odredbama ove Konvencije, povlastica prema ovoj Konvenciji ne dodjeljuje se u pogledu dijela dohotka ili imovine ako je razumno za zaključiti, uzimajući u obzir sve relevantne činjenice i okolnosti, da je ostvarivanje te povlastice bilo jedna od glavnih svrha svakog aranžmana ili transakcije koja je, izravno ili neizravno, rezultirala tom povlasticom, osim ako je utvrđeno da bi dodjeljivanje te povlastice u tim okolnostima bilo u skladu s predmetom i svrhom relevantnih odredbi ove Konvencije. Prije nego li se rezidentu države ugovornice odbije takva povlastica u drugoj državi ugovornici zbog prethodne rečenice, nadležna tijela država ugovornica međusobno se savjetuju.

Članak 28. **STUPANJE NA SNAGU**

1. Ova Konvencija stupa na snagu datumom primitka posljednje pisane obavijesti, kojom jedna država ugovornica obavješćuje drugu, diplomatskim putem, da su ispunjeni njezini unutarnji pravni uvjeti za stupanje na snagu ove Konvencije.
2. Ova Konvencija proizvodi učinak:
 - a) u odnosu na poreze zadržane na izvoru, na dohodak stečen na ili nakon 1. siječnja godine koja slijedi nakon godine u kojoj Konvencija stupa na snagu;
 - b) u odnosu na ostale poreze na dohodak i poreze na imovinu, na poreze obračunate za svaku poreznu godinu koja počinje na ili nakon 1. siječnja godine koja slijedi nakon godine u kojoj Konvencija stupa na snagu.



**Članak 29.
PRESTANAK**

Ova Konvencija ostaje na snazi dok ju ne okonča država ugovornica. Bilo koja država ugovornica može okončati Konvenciju, diplomatskim putem, dostavom obavijesti o prestanku najmanje šest mjeseci prije kraja bilo koje kalendarske nakon isteka razdoblja od pet godina od datuma njezinog stupanja na snagu. U tom slučaju, Konvencija prestaje proizvoditi učinak:

- a) u odnosu na poreze zadržane na izvoru, na dohodak stečen na ili nakon 1. siječnja godine koja slijedi nakon godine u kojoj je obavijest dana;
- b) u odnosu na ostale poreze na dohodak i poreze na imovinu, na poreze obračunate za svaku poreznu godinu koja počinje na ili nakon 1. siječnja neposredno nakon godine u kojoj je obavijest dana.

U POTVRDU TOGA niže potpisani, za to propisno ovlašteni, potpisali su ovu Konvenciju.

Sastavljeno u dva izvornika u Washingtonu dana 14. listopada 2022., na hrvatskom, katalonskom i engleskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednako vjerodostojni. U slučaju razlika u tumačenju, mjerodavan je engleski tekst.

Za Republiku Hrvatsku



Za Kneževinu Andoru



PROTOKOL

Na današnjem potpisivanju Konvencije između Republike Hrvatske i Kneževine Andore o uklanjanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu te sprječavanju porezne utaje i izbjegavanja plaćanja poreza, niže potpisani su se suglasili o sljedećim odredbama, koje čine sastavni dio ove Konvencije:

I. U vezi sa stavkom 1. članka 4. (Rezident):

Investicijski fond, mirovinski fond ili plan i neprofitna organizacija smatra se rezidentom te države ugovornice. U tu svrhu:

- a) izraz „investicijski fond” označava bilo koji investicijski fond, aranžman ili subjekt države ugovornice koji nadležno tijelo te države ugovornice smatra investicijskim fondom u svrhu ovog stavka;
- b) izraz „mirovinski fond ili plan” označava bilo koji mirovinski fond ili plan države ugovornice koji nadležno tijelo te države ugovornice smatra mirovinskim fondom ili planom u svrhu ovog stavka;
- c) izraz „neprofitna organizacija” označava organizaciju koja je osnovana i djeluje u toj državi ugovornici isključivo u vjerske, dobrotvorne, znanstvene, umjetničke, kulturne ili obrazovne svrhe koju nadležno tijelo te države ugovornice smatra neprofitnom organizacijom u svrhu ovog stavka.

II. U vezi s člankom 24. (Postupak zajedničkog dogovaranja):

U slučaju da je sukladno Ugovoru ili Konvenciji o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja koja će biti potpisana nakon datuma stupanja na snagu ove Konvencije, uključena odredba o arbitraži, nadležna tijela Hrvatske i Andore razmotrit će mogućnost započinjanja pregovora oko uključivanja odredbe o arbitraži u ovu Konvenciju.

III. U vezi s člankom 25. (Razmjena obavijesti):

Neovisno o stupanju na snagu Konvencije, zahtjevi za obavijestima mogu se podnijeti:

- a) u odnosu na porezna pitanja koja uključuju namjerno ponašanje koje je podložno kaznenom progonu prema kaznenim propisima države ugovornice podnositeljice zahtjeva, na porezna razdoblja koja počinju na ili nakon prvog dana siječnja 2013., ili gdje ne postoji porezno razdoblje, na sve poreze koji nastaju na ili nakon prvog dana siječnja 2013.; i
- b) odnosu na druge slučajeve, na porezna razdoblja koja počinju na ili nakon prvog dana siječnja 2017. ili, ako ne postoji porezno razdoblje, za sve poreze nastale na ili nakon prvog dana siječnja 2017.

U POTVRDU TOGA niže potpisani, za to propisno ovlašteni, potpisali su ovu Konvenciju.

Sastavljeno u dva izvornika u Washingtonu dana 14. listopada 2022., na hrvatskom, katalonskom i engleskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednako vjerodostojni. U slučaju razlika u tumačenju, mjerodavan je engleski tekst.

Za Republiku Hrvatsku



Za Kneževinu Andoru

